

ראה עמ' 9

SCE
המכללה האקדמית להנדסה ע"ש מנחם בגין
מהנדסים לעולם טוב יותר

העולם מצפה
למהנדסים עם חזון.
גם אנחנו!

19.7

יום פתוח להנדסה

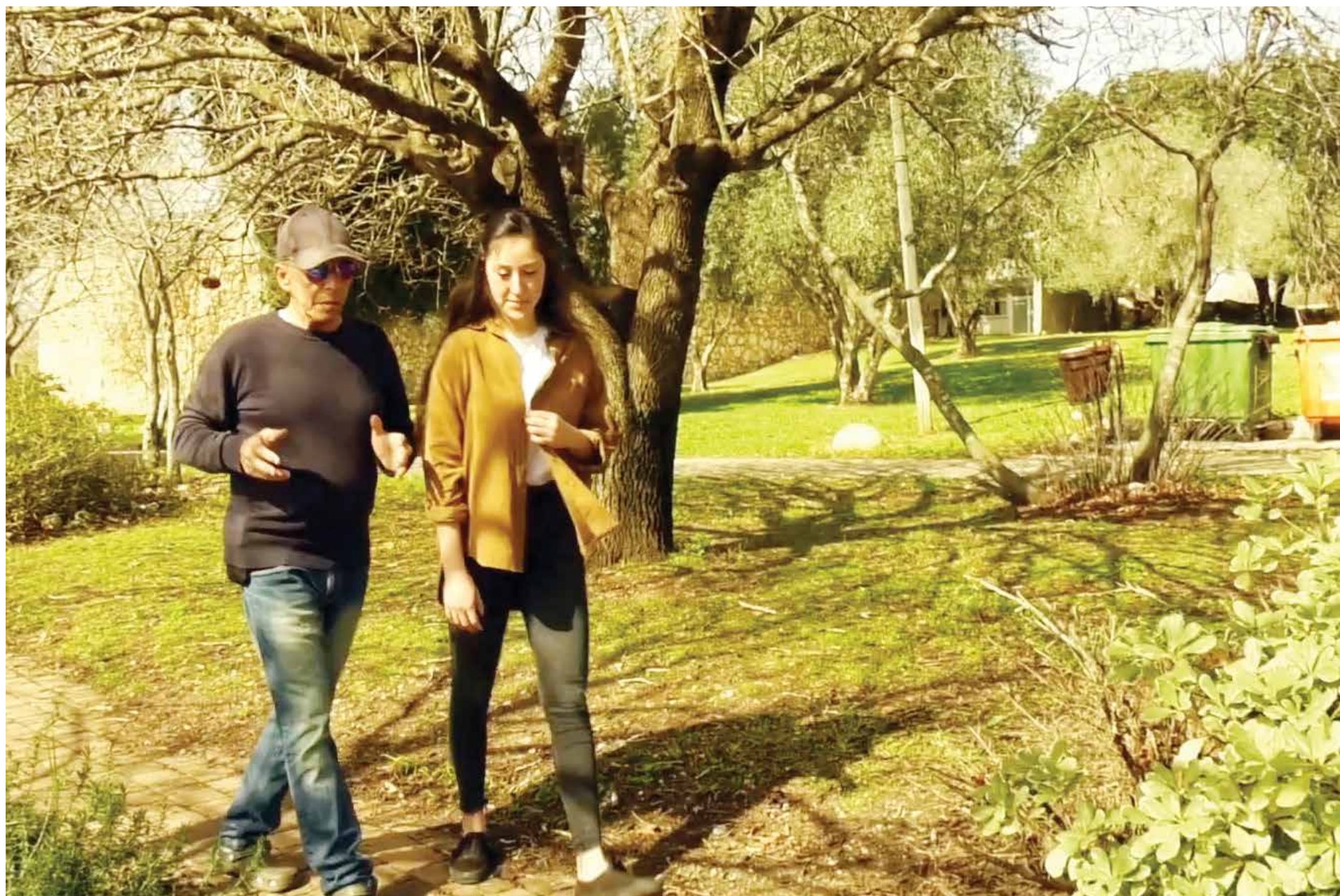
הזמן הירוק

MITEK
מייטק
MITEK.CO.IL

העתיד של הבניה

ראה עמוד 15

שבועון הקיבוצים • מס' 1686 • א' בתמוז תשע"ט • 4 ביולי 2019

שלמה לוי והנכדה דניאל צילום אחד שלו אתם בטח מכירים

עמוד 12

ירוקים מתמיד! לקבלת העיתון במייל, צור קשר בדוא"ל: ttova@kenes-media.com

**גם צה"ל בוחר במרשל,
הרכב התפעולי הנמכר בישראל!**

36 תשלומים שווים
ללא ריבית

זה הזמן לבחור את המרשל שלכם,
החל מ-**26,000 ₪** כולל מע"מ

***9674**

התמונה להמחשה בלבד. 36 תשלומים בכרטיס אשראי בלבד.
בתוקף עד 31.7.19 או עד גמר המלאי. בכפוף לתקנון. ט.ל.ח.

פלאי השיתופי

יגאל פרנקל, רשפים. מקיש ממקרה בודד מוצלח למערכת שלמה. (פלאי ההפרטה, הזמן הירוק 27.06). בכל שיטה יש מעלות לצד חסרונות.

בקיבוצי השיתופי, (רק מספר דוג' מאות מיני רבות), השתתפנו בקניית דירה לאמא של חבר שחיה במצוקה, עזרנו בסכום נכבד למשפחה שע' זכה בגלל בעיה ייחודית, גם עזרנו לסופרים ומשוררים בתוכנו להוציא לאור פרומיהם.

אני כגנן למדתי על חשבון הקיבוץ באקדמיה, הקמתי גן בוטני "נקודה ירוקה" בו נברקים לגידולם ללא השקיה במדבר 500 מינים ובעוד 500

נבדקת צריכת המים בגן הקיבוץ. כאשר הקיבוץ השיתופי תרם למ' טרה זו 120 ד' קרקע חקלאית, ואל יקל בענייכם דבר זה, כנגב הגשמי נו חלומי של בן-גוריון, חסרה קרקע לחקלאות והכל מושקה במי שפר"ן (= ביוב גוש דן המטוהר לרמת מי- שתייה). הקיבוץ מזה עשרות שנים, תורם למטרה זו עשרות אלפי שק' לים מידי שנה. מקצוע הגינון החשוב לאיכות החיים, מאוד נפגע ברמתו במעבר לקיבוצים המופרטים.

חלילה להקיש מדברי, שאין לש' נות ביצועים גם כאשר מנסים לשמר חזון נעלה של שוויון ערך האדם. החברה והסביבה משתנים. ככל שני

רן פאוקר, ניר עוז

בית התנועה, מראה עכשווי

בית התנועה מתקלף

עברו כבר 81 שנה מאז החל "בית התנועה" במרחביה את תפקודו המקורי. מאז תוכנן כיצירה אדריכלית מלאת השראה, הוא חווה משימות התיישבות, מאבקים פוליטיים, הישגים חברתיים – והשאר היסטוריה.

היום, יוני 2019, כשהבית כבר אינו מה שהיה, הטיח מתקלף וחזותו הדרויה מביישת את הערכים שאצורים בין כתליו, הציבה המועצה לשיי מור אתרי מורשת בישראל את השלט הכחול, המשוררג, הכולל טקסט ותמונות.

השלט

משרדו המשוחרר של מאיר יערי הועבר למבנה אבן ב"חצר הגדולה", היא חצר הקואופרציה, בסמוך ל"חדר של גולדה".

האם לתנועה הקיבוצית, או למה שהיה פעם הקיבוץ הארצי – השומר הצעיר, יש בכלל עניין לשקם ולשמר את רוחו של בית התנועה חסר התנועה, או שה"מותג" יתמוסס ויחלוף מן התודעה, ישמים בנכותו בכניסה לקיבוץ? מתבקשת תגובה...

זאב הורי, מרחביה

ההסבר על השלט

מבנה זה תוכנן ע"י האד"ר ריכל יעקב פינקרפלד בסגנון בין-לאומי, בהשפעת ה"באוהאוס". בשנת 1936 נבנה הבית על ידי תנו' עת הקיבוץ הארצי ומשנת 1938 הוא שימש מרכז לפעילות התנועה. בקומה העליונה שכנו מזכירות התנועה והנהגת השומר הצעיר. גם מש' רדו של המנהיג מאיר יערי היה שם, ובו תפקד יערי עד מותו ב'1987. ב'1940 החל לפעול בקומה התחתונה "דפוס השומר הצעיר". כאן הודפסו הספרים של "ספריית פועלים", העיתונות התנועתית, בולים קונסולריים בריטיים, דפי פספורטים ורישיונות שונים לצורכי ה"הגנה". עם פינוי הקומה העליונה, שכן בה ארכיון התנועה, עד 1981. בית הדפוס נסגר באמצע שנות ה'80. בהמשך, הקיבוץ אכלס בבית זה מוס' דות וענפי מלאכה שונים.

כיום משכיר הקיבוץ את שתי הקומות לעסקים חיצוניים.

...וזה קרה באיסטנבול

...אז חבריי, תנו את לבכם למהפך שהתרחש, כיצד חכמת ההמונים הכריעה ככה את הכף, כיצד גם "מלך" כול יכול עומד לו כך ומתבושש, כשבמעוז ביתו ממש, הוא כך הובס, נוצח, כופף?

נכון, עדיין זה לא כאן, רק בפינה, באיסטנבול, אך הדמיון הן כה ברור, בחירות חוזרות, יוזמת שליט, כן, הוא דרש, לחץ בלי גבול, איים בלי סוף כמו במ' בול, עכשיו, "המלך הוא ערום", גם מבוש, פניו מליט.

אז אם קרה המהפך שם, במעוז השולטנות, ממש ממש שוב אין סיבה שלא יקרה אצלנו גם, רק לאחר את הכוחות, לא לפצל – ובנחישות, לצאת לקרב בעוז כולם, ולעשות את זה חכם!

צעד גדול למלחמה וצעד קטן לשלום.

ראי רעי ענני היש כסילים גדולים ממני? כל שאבקש: חמש עשרה מילים	תמורת הפסקת אש לסירוגין. יש ונדרמה לי מבליח מאי שם אור יש דברים בגו,	בשביל שלום צריכים שניים לטנגו, שני צעדים קטנים לאחור וצעד אחד גדול קדימה למלחמה. יעקב פרידמן, מעין צבי
---	--	---

מוקם שוב אוהל הקרקס, הוא מהודר ומפורסם, החבורות מתקלות סביבו לשמע הקולות. יפיעו שם הלוליינים	המבינים בעניינים, הארתיות והקופים בעצם הם מאולפים. תאמר: נחוץ הרבה ממון להפגת השיממון,	סח המנהל: שיעלה אם הכידור הוא מעולה. יגאל פרנקל, רשפים
--	--	---

עיתוני ההתיישבות מגדילים את החשיפה שלך!

ניתן לקרוא את עיתוני **הזמן הירוק**, **הזמן הירוק**, **הזמן הירוק**, **הזמן הירוק**, **הזמן הירוק** גם באתרים הבאים:

www.tmoshavim.org.il/index.aspx?id=4327
www.ihaklai.org.il
www.fgo.co.il/HTMLs/home.aspx
www.ofek-israel.org.il
www.kib.org.il/yarok.html
www.israel.agrisupportonline.com

תנועת המושבים
האיחוד החקלאי
ארגון מגדלי הפרחים
אופק
קיבוצניק
הפורטל לחקלאות טבע וסביבה

עורך: יעקב לזר Lazar@nachshon.co.il • מנהלת עיתון: פרימה זילברמן • עיצוב ועריכה גרפית: בני בנגלס
כתבים: ארנון אבני, עלי קדם, שוש גרץ, חני סולמונו, יובל דניאלי, אברהם שרון, אבנר רון • הפקה: ttova@kenes-media.com טל' 074-7457405
074-7457499 • מזכירת סניף דרום: אנה רייזנקינד
יועצי פרסום: יעקב קניאל 054-4557780, שי מזרחי 050-6866619 יורם טביבי, 052-2773132
מודעות: ttova@kenes-media.com • המערכת אינה אחראית על תוכן המודעות

חפשו אותנו בדף הפייסבוק: הזמן הירוק, קו למושב, יבול שיא, הרפת והחלב עיתוני המרחב הכפרי המערכת והמנהלה היוצרים 6 אור יהודה • כל הזכויות שמורות. אין להעתיק, לתרגם, לשדר בכל אמצעי, לאחסן במאגר מידע, לפרסם או להפיץ בכל אמצעי כל חלק מן המודפס בעיתון הזה. סיימתם לקרוא? אנא השליכו את הגיליון לפח המחזור הסמוך למקום מגוריים.

הזמן הירוק

כנס מדיה
מקבוצת כנס תערוכה

צרעה גם בכפר וגם בעיר

קלנועית זוגית + קלנועית מתקפלת (לרכב) במחיר מבצע

ש"ח **17,990**

*עד גמר המלאי
*התמונות להמחשה בלבד

לפרטים צרו קשר: 072-2463131
www.tzora-mobility.com | sales@tzora.com

התחדשה המתקפה כנגד חלופת האגודה: "ניסיון מחטף של פקידות עוינת. נילחם בניסיון לחבל בחלופת האגודה בכל הכוח והאמצעים"

מזכ"ל התנועה ניר מאיר קורא לכ-60 הקיבוצים שבחרו בחלופת האגודה ולקיבוצים שעוד מתלבטים: "אין זמן לבזבז. יש לנוע קדימה, לקבל את ההחלטות הנדרשות ולעבור את נקודת האל-חזור"

בשבוע שעבר, חצי שנה לאחר ששר האוצר משה כחלון, הודיע מעל במת כנס ההנהגות כי יעצור את הוועדה לבחינת חלופת האגודה, החליטו במנהל מקרקעי ישראל לחדש את העיבוד בכל הכוח, בניגוד מוחלט לעמדת השר. "אין ספק כי הפקידים מנסים לעשות מחטף בחסות אפלט הבחירות, מצפצפים על הוראת השר הממונה עליהם, ומנסים לקבור את חלופת האגודה", אמרו השבוע בתנועה הקיבוצית.

חלופת האגודה הינה חלופה המאפשרת לקיבוצי רכישה של כל זכויות הדיוור הקיימות בקיבוצי ב"הינף אחד" או בכמה שלבים, אשר בעקבותיה לא זקוק יותר הקיבוצי להסכמת רמ"י, חתימת רמ"י או תשלום לרמ"י, לצורך מימוש זכויות אלו (היתרי בניה) או הענקת זכויות לחברים בדירות. על פי חלופת האגודה, רוכש הקיבוצי גם זכויות בבתים שטרם נבנו ומגרשים שטרם שויכו, וזו עיגון מחירי הקרקע הנוכחיים, אזור עדיפות לאומי קיים, וכו'. בנוסף, מאפשרת החלופה לקיבוצי ולחבריו לקבוע בצורה מסודרת בחווה חכירת משנה את אופי השיוך התואם את רצון החברים והקיבוצי. הוראות אלו יכולות לקבוע כללים כגון חובת חברות בקיבוצי של בעלי הדירה, חובת מגורים במקום, הוראות לגבי בינוי הבתים, השכרתם וכיוצא ב.

מזכ"ל התנועה ניר מאיר: "אין בכוונתנו לוותר. ניאבק בכל דרך ובכל זירה אפשרית נגד הניסיון לעצור את הבניה בקיבוצים משיקולים זרים". מאיר הוסיף: "יש גורמים ברמ"י שהחליטו לעשות כל מה שבאפשרותם בכדי לחסל את חלופת האגודה. אותם גורמים לא מאפשרים לאף אחד להפריע להם עם עובדות, נתונים, פסיקות בג"ץ, החלטות ממשלה או ועדות הכנסת. הפקידות סימנה את המטרה ועושה הכל על מנת לכרסם ביכולתם וברצונם של קיבוצים

קיבוצים יארחו מבקשות מקלט עם ילדיהם

עודד הון

שמונה קיבוצים נענו עד עתה לבקשה לארח עשרים אמהות וילדיהן בני

שמונה עד ארבע עשרה, העומדים להיות מגורשים על ידי רשות ההגירה. האירוח יערך בחודשים יולי – אוגוסט.

למאות האמהות, הילדים ובני הנער של מבקשי המקלט שהתאספו לפני כשבועיים בכיכר "הבימה" הייתה מטרה אחת: למנוע את גירושם וגירוש חבריהם לארצות מוצאם, כשהם לא יודעים אפילו את שפת הארץ. התלמידים, כ-200 בנים ובנות של מבקשי המקלט באזור המרכז, חוששים שבמהלך החופש הגדול, כשבית הספר, העמותות להגנתם והתקשורת המי

כסה את הנושא, אינם יכולים להגן עליהם מפני רשות ההגירה, הם ייתפסו ויאולצו לעלות על מטוסים שיובילו אותם לארצות מוצאם כביכול, שמעולם לא היו בהן. בני נוער אלה, שחלקם הגדול לומד בי"ס רוגוזין ובגימנסיה הרצליה בתל אביב, נקלעו למצב אבסורדי, שמצד אחד הם לא חוששים להפגין בפומבי בכיכר הבימה, כי הם מניחים שרשות ההגירה לא תעצור אותם שם ומצד שני הם נחבאים בדירות מסתור, עם או בלי הוריהם, מחשש לגירוש.

יואל מרשק (גבעת השלושה) ועופרה קורן (מגן) שעוסקים בנושא מבקשי המקלט, התחילו לגייס קיבוצים שיארחו את האמהות והתלמידים בזמן החופשה.

האירוע במתחם של יקבי ברקן

מאות משתתפים מהארץ ומחו"ל באירוע 2019 AGRISRAEL

כ-300 נציגים מתעשיית החקלאות העולמית מכ-40 מדינות ברחי הגלובוס, וכן בכירים מחברות, Airbus, Pepsico, Actura, Dole, IFC – world bank STMicroelectronics, Mitsubishi, AgriSrael, הגיעו לישראל לאירוע

4.0 שנערך בין ה-24 ל-27 בחודש. האירוע התקיים בהובלת מכון היצוא, משרד החקלאות, מנהל סחר חוץ ומשרד החוץ, במטרה להכיר את הטכנולוגיות הישראליות הייחודיות והחדשניות בתחומי החקלאות. 100 חברות ישראליות קיימו במסגרתו מעל 650 פגישות עסקיות עם האורחים מחו"ל.

ביום שלישי האחרון, בפני האורחים מחו"ל וחקלאים מישראל, הציגו עשרים חברות טכנולוגיות, במתחם של יקבי ברקן ליד קיבוץ חר' לדה, את החידושים בתחום פיתוחים מתקדמים בחקלאות: רחפן לקטיפת תפוחים, רובוט לקטיפת עגבניות בחממה, סנסורים להתאמת צריכת המים לחיסכון בעלויות לחקלאי, מערכות ניטור מזיקים, ומערכות לניהול המשק החקלאי, ניטור העובדים והחלקות.

הטכנולוגיות הישראליות בתחום החקלאות נוגעות בקשת רחבה של תחומים, לרבות: בינה מלאכותית, רובוטיקה, רחפנים, לוויינים, סנ'סורים, אלגוריתמים מתקדמים לניהול משקים וסמארטפונים. היקף היצוא של ענף אגרוטכנולוגיה נמצא במגמת עלייה ועומד כיום על כ-9 מיליארד דולר. רוב היצוא הוא לארבעה יעדים עיקריים: אירופה 36%, אמריקה/ צפון אמריקה 22%, דרום אמריקה 18%, אוסטרליה 17%.

בשנים האחרונות אנו עדים לעניין הולך וגור בר של חברות ענק בתחום החקלאות שלא עסקו בו עד כה, לדוגמה חברת Airbus, אשר מספקת נתונים מהלוויינים שלה לחברות אגריטק לצורך עיבוד וניטור נתוני הקרקע החקלאית, או תאגיד ענק דוגמת Mitsubishi או Pepsico, שמחפשים להשקיע את הכסף שלהם בטכנולוגיות פורצות דרך. חברות כמו פפסיקו ווולמארט מודעות לגורלן והשפעתן העצומה על קהל הלקוחות שלהן ובשנים האחרונות הן עוקבות ומפקחות על תהליכי הייצור והגידול של מוצרי המזון הנמכרים על ידן. הטכנולוגיות שהן רוכשות מישראל וביכלל הן חלק מגישה כוללת זו.

שר החקלאות ופיתוח הכפר אורי אריאל פתח את הכנס ביקבי ברקן ואמר: "ישראל מובילה עולמית בפיתוח טכנולוגיות חקלאיות חדשניות, הן בשל שיתוף הפעולה הייחודי והקרוב עם האקדמיה, התעשייה והחקלאים והן בשל אחיזתה בתחומי דעת מגוונים ורחבים. אני שמח להיות כאן בכנס 'אגרישראל' ורואה חשיבות רבה בחיזוק הקשרים שלנו למדינות העולם שיביא לשגשוגה של הכלכלה הישראלית וליצירת תשתית טובה יותר של ייצור בר קיימה של מזון איכותי ובריא". עוד אמר השר, כי לנוכח המהפכה המתרחשת בתחום החקלאות המודרנית, לא יהיה רעב בעולם. "נרע לייצר מזון לכל תושבי העולם".

ד"ר מיכל לוי, סמנכ"ל למינוף המו"פ והחדשנות במשרד החקלאות: "האירוע הזה הוא המשך למיציבה של מדינת ישראל בחזית הטכנולוגית חקלאית. אי האירוע נחשפו לקידמה הטכנולוגית הפורצת דרך, במטרה לתת הזדמנות וכלים לחברות הסטארטאפ הישראליות בתחום החקלאות. לראשונה הוצגו הטכנולוגיות בהדגמה חיה, בפני נציגים בעלי השפעה ועניין בתחום החקלאות. אנו מקווים כי כל אלו יהיו כר פורה לשיתופי פעולה בארץ ובעולם, ולחיווק קשרי המסחר בין ישראל למדינות השונות".

מנכ"ל מכון היצוא גדי אריאלי: "העולם ניצב בפני אתגרים קיומיים הולכים וגדלים. מחסור במים, האוכלוסייה גדלה, שטחי הגידול מצטמצמים והמודעות לסביבה גם היא מציבה את דרישותיה המוצדקות. בכל אחד מהתחומים הללו יש לישראל יתרון משמעותי, כיוון שכבר ניצבנו בפני אתגרים דומים משחר קיומנו ומצאנו פתרונות מבריקים לרובם. מתקיים כאן מצב ייחודי, שבו האדם העובד, האקדמיה וחברות הפיתוח, משתפים פעולה ומוצאים פתרון לכל קושי. העורלם יודע את זה ולראייה המספר המכובד של המבקרים מעשרות מדינות שהצביעו ברגליים ובאזן לכאן. מכון היצוא פועל רבות לקידום תעשיית טכנולוגיות החקלאות לכל רחבי העולם ביום מפגשים עסקיים, תערוכות, משלחות עסקיות וכמובן שגם אירועים כמו זה שאנו נוכחים בו היום".

פתאום כולם רוצים להיות קיבוצניקים!

למחיר הזול ביותר בביטוח רכב

דין יששכורף. הפרקליטות חזרה בה מהטענה שהוא שיקר

את הטובים, זה מעשה פסול ומכוער. השבוע התברר, שקריאה לחרם על מפעל הפיס, אותה השמיעו הטובים, השיגה את מטרתה. מפעל הפיס הודיע שהוא לא יממן יותר את הפרס לסרט הזוכה בפס"טיבל דוקאביב. הסרט שזכה השנה, "לאה צמל, עורכת דין", עורר מחאה אצל ארגוני ימין ובראשם פורום המשפחות השכולות "בוחרים בחיים" המלווה על ידי "אם תרצו", והם קראו לציבור לבטל מינויים של מפעל הפיס. דירקטוריון מעל הפיס נכנע והודיע שהוחלט להפסיק את מימון הפרס לסרט הזוכה בדוקאביב בעתיד, ו"נושא הזכייה הנוכחית ייבחן באמצעות ייעוץ משפטי". (לא של עו"ד לאה צמל). מכיוון שקיים חשש סביר, שגם בעתיד יינתנו בדוקאביב פרסים לסרטים שלא יישאו חן בעיני צידי השמאלנים של "אם תרצו", למה למפעל הפיס להסתבך?

פורום "בוחרים בחיים" קיבל את ההחלטה בתרועות גיל: "אנו מברכים את מפעל הפיס על החלטתם הנכונה. חבל שהנהלת הארגון לא השכיחה למנוע מלכתחילה את הענקת הפרס ליוצרים שמציגים את דמותה של מי אשר מגנה יום יום ושעה ושעה על הרעים שבאויבי ישראל. ביטול של אלפי מינויי פיס הוביל ככל הנראה להחלטה. זהו ניצחון השפיות וההיגיון הבריאי".

ובחיבור לקטע הקודם: לפני כשבועיים צורף דוד יששכורף כעובד מן המניין במחלקת הדוברות בלשכת משה ליאון, ראש העיר ירושלים. דוד יששכורף הוא אחיו של דין יששכורף והוא איש מפלגת העבודה. איתמר מרזל, עצמה יהודית, דרש ממשה ליאון לפטר לאלתר את העובד החדש, שהרי לא יעלה על הדעת שהעירייה תעסיק אדם שאחיו הוא מ"שוברים שתיקה". "אם ליאון לא יעשה זאת" כתב מרזל, "כנראה החיבור שלו לאיווט ליברמן ולשמאל עמוק בהרבה משחשבונו". חבר מועצת העיר איש הימין אריה קניג, הצטרף: "נראה שמעתה כשאגיע לכיכר ספרא, אצטרך לנטוש את סנדליי לטובת נעליים גבוהות". (טעות כמובן. נראה, שמי שיצטרך נעליים גבוהות הוא דוד יששכורף).

הנהלת העירייה לא נהגה כמנהג דירקטוריון מפעל הפיס ולא נכנעה ללחץ. תגובתה: "דוד נבחר בתהליך סדור, על פי כל הנהלים ורק לפי כישוריו. עיריית ירושלים אינה שואלת מועמד כזה או אחר על דעותיו, ובוודאי לא על דעות בני משפחתו וברחבת את עובדיה לפי הכישורים האישיים בלבד". דירקטוריון מפעל הפיס יכול היה לנסח הודעה דומה, למשל: "ההחלטה על הסרט הזוכה בדוקאביב נעשתה משיקולים אמנותיים, ואין דירקטוריון מפעל הפיס רואה לנכון להתערב בהם", אבל זה כנראה מוגזם לדרוש מהם שיוציאו הודעה מסוג זה.

הכי גמיש באזור - גורם ישראלי מאשר: מרחב הדייג בעזה יורחב. ויצומצם. ויורחב. ויצומצם. ויורחב...

לשבת במעצר קרוב לחודשיים. ואם זה היה תלוי בעו"ד יהודה פריד, הוא היה צריך להמשיך לשבת, עד שיימצאו ההוכחות לכך שהוא האנס. או שלא.

שהעיד ב"המקור" שהמקרה אכן ארע. קשר המ"פ לא נחקר, וגם הוא העיד ב"המקור" שהמקרה התרחש. על חלק מהחילוקים שטענו שהם היו בפלוגה של יששכורף וקראו לו שקרן בסרט של "מילואמניקים בחזית", נאמר שהם כלל לא שרתו בפלוגה. יששכורף, על פי התחקיר של ברוך קרא, הגזים בתיאור האירוע. אכן הופעל כוח במטרה לאזק את הפלסטיני העצור, אבל הוא לא דימם ולא התעלף. השאלה אם הוא גם קיבל ברכיות, כפי שהעיד יששכורף, נשארה פתוחה.

בעקבות העדות שהפרקליטות לא בדקה את האירוע הנכון, נפתחה חקירה נוספת ובסיומה כאמור נסגר התיק. היה אירוע, אבל הכוח פעל באופן סביר, ולכן אין מקום להעמיד לדין את מפקד המחלקה. כמה חבל.

שני דברים שכדאי לציין בנוגע לסיפור הזה: האחד - בחיכוך המתמשך בין צה"ל לפלסטינים ביו"ש ובעזה, מתרחשים אירועים קשים יותר מהאירוע הזוטר אותו תיאר יששכורף, שאיש לא מעלה על הדעת לחקור. גם במקרה הזה לא הייתה נפתחת חקירה, אלמלא מדובר בדובר של "שוברים שתיקה" ובניסיון להשיג רווח פוליטי מהציגו כשקרן. הדבר השני - די ברור שהרווח הפוליטי הושג, למרות התפנית בחקירה. לגבי רוב הציבור, השאלה אם האירוע התרחש או לא התרחש, לגמרי לא חשובה. יששכורף שיקר, ואם הפרקליטות קובעת שהוא לא שיקר, זו עוד הוכחה לכך שהוא שמאלנית. אלא מה?

דין יששכורף מונה לאחרונה לדוברו של ח"כ אימן עודה, יו"ר סיעת חד"ש בכנסת.

במפעל הפיס הולכים על בטוח

מתי הטלת חרם היא מעשה ראוי ומתי לא? התשובה לשאלה הזו פשוטה למדי: כשהטובים מחרימים את הרעים, מדובר במעשה ראוי ומתבקש. כשהרעים מחרימים

לשבת במעצר קרוב לחודשיים. ואם זה היה תלוי בעו"ד יהודה פריד, הוא היה צריך להמשיך לשבת, עד שיימצאו ההוכחות לכך שהוא האנס. או שלא.

הפרקליטות חזרה בה

תיק נוסף שהסתיים השבוע במפח נפש ימני, הוא התיק של דין יששכורף, הדובר של שוברים שתיקה. הפרקליטות הודיעה שהיא סוגרת את התיק, ושבינוגוד לקביעתה הראשונה שיששכורף שיקר כשסיפר שבעת שירותו בחברון היכה פלסטיני עצור שנחשד בזריקת אבנים, בדיקה נוספת העלתה שהוא העיד על מקרה שאכן ארע. שני מקרים בהם הפרקליטות טעתה. אבל בעוד שבמקרה של אונס הילדה היה הכרח לפתוח בחקירה ולמצוא את האשם במעשה הנורא (ויש לקוות שהוא יימצא), התיק נגד יששכורף לא היה צריך להיפתח כלל. הוא נפתח כי היו מי שחשבו שאפשר לעשות ממנו רווח פוליטי.

יששכורף, סיפר על התקרית האלימה בחברון, באירוע של שוברים שתיקה. ארגון "מילואמניקים בחזית", טען בסרטון נגדו, שיששכורף משקר ואירוע כזה כפי שהוא תיאר כלל לא ארע. שרת המשפטים איילת שקד קראה לפתוח בחקירה ואם שרת המשפטים מבקשת, מי יסרב? חקירה נפתחה, החוקרים אספו עדויות וקבעו שיששכורף בדה את האירוע מלבו. רצינו להוכיח ש"שוברים שתיקה" מוציאים את דיבתנו רעה כשהם מספרים בארץ ובחו"ל על דברים שאנחנו עושים לפלסטינים, שלא היו ולא נבראו, והוכחנו.

אבל אז התברר, שהפלסטיני שנחקר והעיד שיששכורף לא ביצע בו את מה שטען שביצע, הוא לא הפלסטיני שעליו דיבר יששכורף, אלא מדובר במקרה אחר ובפלסטיני אחר. בתחקיר של ברוך קרא ב"המקור" השבוע, הסתבר שהמ"פ שכינה את יששכורף שקרן, הוא לא המ"פ שתחת פיקודו התרחשה התקרית, אלא מ"פ אחר,

כל כך רצינו שזה יהיה הוא

בשלישי בבוקר הודיעה הפרקליטות הצבאית, שהיא מבטלת את כתב האישום נגד מחמוד קטוסה, שהואשם באונס הילדה בת ה-7. מיד לאחר פרסום הידיעה, יצא עורך הדין של משפחת הילדה בהודעה יוצאת דופן בחריפות: "הילדה ומשפחתה בהלם טוטאלי", הודיע עו"ד פריד, "הילדה שבורת לב ולא מוכנה לצאת מביתה. המדינה הפנתה את גבה לילדה, כל אזרחי ישראל צריכים להיות מודאגים".

במשך יותר משבוע הכינו אותנו לאפשרות שכתב האישום יבוטל. אמרו שהוא מלא חורים, שהחקירה נעשתה ברשלנות בלתי מובנת, שרק אם תימצא עדות מסייעת לכך שקטוסה הוא אכן האנס, רק אז יישאר כתב האישום על כנו. עדות כזו לא נמצאה. במקום להכין את הילדה המסכנה ואת משפחתה הפגועה לאפשרות הכמעט ודאית שכתב האישום יבוטל, חיזקו בהן את התחושה שכתב האישום יוגש בכל זאת? לכן ההודעה על הביטול, הותירה אותם "בהלם טוטאלי"? במקום לחשוב איך מסייעים לילדה נפשית, ללא קשר אם יוגש או לא יוגש כתב אישום, הפכו אותה לחלק מהמאבק הישראלי פלסטיני?

ועוד אמר עו"ד יהודה פריד, שיום לפני הביטול, "התקבלו ראיות חדשות, מזעזעות ומדאיגות", לגבי אשמתו של החשוד קטוסה. מה אנחנו צריכים להבין מזה? שהפרקליטות החליטה להתעלם מהראיות החדשות המזעזעות ובכל זאת להוציא את קטוסה לחופשי? כי למה? כי הפרקליטות שלנו מעדיפה לתמוך באנס פלסטיני פדוף פיל ולא בילדה יהודייה שנפגעה על ידו? כל כך רצינו שזה יהיה הוא. שנוכל להוכיח למי שעוד לא השתכנע, לאיזה שפל מדרגה הגיעו הפלסטינים במה שהם מוכנים לעולל לנו. רק בגלל האכזבה שהוא גרם לנו עם ביטול כתב האישום, היה מגיע לקטוסה

תקרית בסילואן

סנא

מתוכניות הטלוויזיה

מתקשרת, פותחת בקלפים, קפה ותמונה

סנא קומא היא ללא ספק, המיסטיקנית מספר אחת בארץ.

פוליטיקאים בכירים, אנשי עסקים מצליחים, דוגמניות, ספורטאי צמרת, בני אדם מכל רחבי הארץ (וגם מחוצה לה) - כולל כולם פוקדים את המבנה הצנוע ביפו שם סנא המיוחדת קוראת בקפה, פותחת בקלפים, מביטה אל תוך הנשמות ומנבאת את העתיד.

החיים המודרניים מעמיסים עלינו לעיתים קרובות מחשבות טורדניות, דאגות, חששות והרבה אי-ודאות. סנא-בדיבורה הרגוע, עיניה החכמות ועוצמתה השקטה-מסירה קללות וכישופים, מספקת ברכות להצלחה בכל התחומים, רוקחת שיקויי אהבה ומעניקה לאדם היושב מולה את הכוחות לנתב את חייו אל המסלול הנכון עבורו, והכל בדרכה המיסטית והמיוחדת.

רשימת ההצלחות של סנא ארוכה ומרשימה, ולא בכדי יש לה מעריצים רבים החוזרים אליה שוב ושוב על-מנת לדעת מה צופן להם העתיד.

את המתנה הנדירה ירשה סנא מסבתה, שגם היא סייעה לבני אדם רבים.

שד' ירושלים 96 יפו | שעות קבלה: 08.00 - 19.00

050-5333150 | 03-6831402

תלם 01 - כתב עת חדש של שמאל חזק

הגיליון הראשון של תלם מתמקד בעיקר בסוגיית בניין הכוח של מחנה השמאל. הוא ירד לדפוס קצת אחרי הבחירות הקודמות ועורכיו לא צפו שאלה יהיו רק חזרה גורלית לבחירות הנוספות של 2019. הנושאים נשארו רלוונטיים

עודד הון

ערך - פעולה - שינוי - כך מגדירה עצמה קרן ברל כצנלסון בכותרת המ' שנה לשמה. ייתכן וכותרת זו שנחקקה בשנת 1946 כשהוקמה הקרן, היא שגרמה להוצאתו של "תלם" - כתב עת לשמאל ישראלי" שה' חוברת הראשונה שלו יצאה בחודש שעבר, בהוצאת קרן ברל כצנלסון בסיוע יד לוי אשכול.

בתקופה זו, כשעל פניו השמאל כביכול איבד את כוחו והרלוונטיות שלו, יש שיחשבו שזאת "הוצפה שמאלית" להוציא כתב עת שיעסוק בדיוק בתפיסה ההפוכה. שהשמאל הישראלי לא רק שלא איבד את הרלוונטיות שלו, אלא שיש לעוררו ולהמליץ עליו כדרך הנכונה לחברה הישראלית.

רמי הוד, מנכ"ל המרכז הרעיוני בקרן ברל כצנלסון, אדם רו וטל ויינטראוב עורכי כתב העת, קוראים: "בואו לחרוש איתנו את התלם הזה". הם מסבירים: "תלם מהווה במה כתובה להתחדשות רעיונית של מחנה השמאל בישראל. הוא מבקש לקיים דיון מעמיק אודות האתגרים הניצבים בפני מדינת ישראל ולהציע תפיסה רחבה של דמותה העתידית הראויה, דרך עיסוק בשאלות היסוד, במדיניות ובאסטרטגיות פעולה. תלם ייצא 3 פעמים בשנה ובמרכזו של כל גיליון יעמוד נושא אחד, אליו יתייחסו מיטב הכותבים והכותבות במחנה, תוך מתן ביטוי לקולות חדשים ועדכניים. לאחר שנים רבות בהן לא הייתה למח' נה שלנו במה שכוון, אנחנו לא רק נרגשים לייסד אותה, אלא גם ובעיקר מומינים אתכם להיות שותפים פעילים: בקריאה, בכתיבה, בדיונים כרי' שתות החברתיות, באירועי קהילה שנקיים סביב הגיליונות השונים, וכמובן בחתימה על מנוי".

הגיליון הראשון של תלם מתמקד בעיקר בסוגיית בניין הכוח של המחנה. הוא ירד לדפוס קצת אחרי הבחירות הקודמות ועורכיו לא צפו שבח' רות אלה יהיו רק חזרה גורלית לבחירות הנוס' פות של 2019, ובכל זאת תכניו רלוונטיים מאד. רמי הוד כותב שעלינו להתמסר לבניית כוח מול הימין הדתי וכי על השמאל להיגמל מהל' קאה עצמית. אסף שרון במאמר "מלחמת אזרחים במעמד צד אחד", שואל כיצד הוביל רגע השפל ההיסטורי של הימין דווקא לחיסול השמאל? ות' שובתו היא שיש לחזור 25 שנה אחורה, אל רצח רבין - נקודת האפס של הפוליטיקה הישראלית. רווית הכט קובעת, שלפי הבחירות האחרונות האסטרטגיה של מפלגות המרכז עוזרת רק ל' מין: "כל עוד השמאל נתון בתחפושת ומתחבא מאחורי מסכות, סיכויי ההצלחה אינם גבוהים במיוחד". איציק שמולי טוען שהשמאל הציוני חייב להפוך לחיל החלוץ החדשני והלוחמני של המחנה הדמוקרטי ומונה חמישה צעדים במסע

דעת יחיד

חושבים בשמאל מצביעים לימין

המאמץ להעביר את אותם מצביעי הימין, הקרובים להזדהות עם דרכו של השמאל, חשוב מאין כמוהו. במעבר הזה טמון הסיכוי לשינוי יחסי הכוחות בציבור היהודי

אלישע שפירא

ברשימה קודמת ציינתי את העובדה שרבים בציבור אינם מצביעים בבחירות על פי עמדותיהם בשאלות החשובות של המציאות הישראלית. הם מצביעים מתוך נאמנות למחנה שהם משויכים אליו. המחנה שנולדו אליו, המחנה הכולל את הבית, החברים והרחוב. נאמנות למחנה שהם חשים שהוא ביתם, גם אם אינם שלמים עם העמדות והמגמות של ראשיו. ההוכחה היותר מובהקת לתופעה הזו הוא הפער המתמשך בין הרוב התומך, על פי הסקר' רים, בפיתרון של היפרדות מהפלסטינים וכינון של שתי מדינות, לבין הרוב המצביע שוב ושוב למפלגות הימין ולרתיים. כך גם הרוב התומך במדיניות חבר' תית של הרחבת השירותים הציבוריים וצמצום הפ' ערים, לבין הרוב הממליך עלינו את ממשלות הימין, המצמצמות בעקביות את השירותים הציבוריים ומ'

נכון לפנות לאלה הנמצאים בימין אך חושבים שמאל. יש לעשות זאת מבלי לטשטש את עמדותינו ומבלי להסתתר מאחורי הדיבור הכוללני על "מרכז כאילו". רק הצגה ברורה וחדה של העמדות, מתוך ביטחון עצמי ועם מידה של להט ו"גאוות יחידה", עשויה לסייע למצביעים לחצות את הקווים. להיפרד מהמחנה שהם חשו שייכים אליו

עמיקות את הפערים בין מיעוט המתעשרים לרוב ההולך ונשחק. (במאמר מוסגר יש לומר, כי הנאמנות למחנה קיימת גם בצד השני של המפה הפוליטית. רבים מהדור השני והשלישי של תנועת העבודה נמ' צאים בהשקפותיהם החברתיות הרחק בימין, אך מתוך נאמנות למחנה הם אינם חוצים את הקווים. המק' סימום שהם מרשים לעצמם הוא תמיכה במפלגות המציגות את עצמן כ"מרכז", דוגמאת "כחול לבן" בבחירות האחרונות).

להעביר מצביעי ימין לשמאל

הרבים מבין מצביעי הימין הקרובים בעמדותיהם לשמאל, הם יעד אלקטורלי חשוב וראוי, כדי לשנות את המפה הפוליטית. השאיפה להעביר מצביעי ימין לשמאל נכונה וחשובה, כל עוד לא מטשטשים ומע' לימים את עמדותיו של השמאל. כל עוד פונים למי שפתוחים לשמוע ולשקול את דרכו של השמאל, גם אם הם אינם מגדירים כך את עמדותיהם. נכון לפנות אל אלה ולכל מי שפתוח לשקול ולשנות את דפוס' ההצבעה שלו, מבלי לוותר על עמדותינו המדיניות והחברתיות. נכון לפנות לאלה הנמצאים בימין אך חושבים שמאל. יש לעשות זאת מבלי לטשטש את עמדותינו ומבלי להסתתר מאחורי הדיבור הכוללני על "מרכז כאילו". רק הצגה ברורה וחדה של העמ'

רות, מתוך ביטחון עצמי ועם מידה של להט ו"גאוות יחידה", עשויה לסייע למצביעים לחצות את הקווים. להיפרד מהמחנה שהם חשו שייכים אליו. במקום הזה קיים פער משמעותי בהתנהלותם של רבים ממובילי השמאל אל מול התנהלותם של מובילי הימין. בעוד שהאחרונים חוזרים ומתייצבים כימין מוצהר וגאה, מנסים מנהיגי "כחול לבן" וחלק ממובילי ה"עבודה" לברוח לחיק המרכז חסר הצורה. כך לא בונים חומה וכך לא מנצחים בהתמודדות על דעת הציבור.

מי שבאו משם

המאמץ להעביר את אותם מצביעי הימין, הק' רובים להזדהות עם דרכו של השמאל, חשוב מאין כמוהו. במעבר הזה טמון הסיכוי לשינוי יחסי הכו' חות בציבור היהודי. המאמץ הזה חשוב שבעתיים אל מול התהליך המואץ בו "עוברת הדמוגרפיה" בכיוון ההפוך. מאמץ המחייב פתיחות ואמפ' תיה למי שאינם היום איתנו והוא דורש נשימה עמוקה ויכולת הידרבות לטווחים ארוכים. בקריאה לבעלי העמדות הקרו' בות לשמאל לחצות את הקווים ולנטוש את המחנה שהם היו חלק ממנו, יש יתרון רב למי שבאו מאותם המקומות, מאותם המחנות. למי שבאו משם, מהעליות של שנות החמישים והשישים, מהמעברות ומעצירות הפיתוח של פעם ולמי שבאו מאוחר יותר מהגוש הקומוניסטי לשעבר. מכל אותן אוכלוסיות שפיתחו עיונות וניכור כלפי ה"וותיקים". עיונות שצמחה במידה רבה על רקע הטעויות שנעשו, בנסיבות של היישוב הקטן שהתמודד עם קליטת העלייה הגדולה בראשית המדי' נה, או לחלפין ההסתגלות של העליות המאוחרות מכל מה שנדמה להם כהמ' שכו של ה"קומוניזם הסובייטי", כל מה שמוזכר לתחושתם את המשטרים שעזבו. כדי לקרב אוכלוסיות אלה לעמדות השמאל הישרא' לי יש לשדר אמפטיה והזדהות עם כלל ישראל, מבלי לזייף ומבלי להחניף. לשדר שותפות כלפי מי שבאו ממקומות אחרים, אך הם אנשים כמונו. לשדר אמון ביכולתם ללכת על פי הבנתם הפור' ליטית, גם כאשר יש לחצות לשם כך את גבולות המחנות השבטיים, מכל הצדדים.

לא להמתין לאסון

המהפך הפוליטי שהתרחש ב'1977, התרחש במי' דה רבה בעקבות הטראומה של מלחמת יום הכיפור' רים, טראומה שאיש אינו מייחל לה או לדומה לה היום. מכך שכל שנותר לנו הוא להמשיך במאמץ עקבי לשינוי כיוון ולקירוב לבבות, בפעולה הסב' רתית וחינוכית לטווח ארוך. עשייה שתוצאותיה תהינה מותנות, יותר מכל, ביכולת להשתחרר מתד' מיות שאינן מועילות לאיש ומנאמנויות שאינן מש' רתות את האינטרסים האמיתיים של העם בישראל.

...

אשר לבחירות החוזרות שנקבעו לסתיו הקרוב, המאזן בין הגושים יהיה תלוי יותר מכל בשיעור השתתפותם של המיעוטים החיים בינינו. גם על כך נכתב ודובר בהזדמנויות קודמות.

SCE

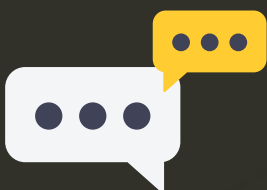
המכללה האקדמית להנדסה ע"ש סמי שמעון

מהנדסים לעולם טוב יותר

העולם מצפה
למהנדסים עם חזון.
גם אנחנו!

19.7

יום פתוח להנדסה

1-800-207-777

"שנת השירות היא אפוד המגן של החברה הישראלית"

מאות שינשנים, מכל מסגרות שנת השירות של התנועה הקיבוצית, הגיעו לכנס סיום שנת השירות שנערך בקיבוץ געש. מזכ"ל התנועה: "המסע שלכם רק מתחיל - החברה בישראל היא לא מארג שאפשר לטפל בו בשנה אחת והציפיות שלנו מכם מרחיקות לכת"

צוות מחלקת שנת השירות בתנועה הקיבוצית. "זה לא משנה איפה תהיו במעלה הדרך, בכל מקום שתגיעו אתם תחליטו אם תהיו משמעותיים או לא"

עכשיו, אחרי ששנת השירות שלנו תסתיים, נצליח להיות צעירים משפיעים בכל מסגרת בה ניקח חלק, בין אם בצבא או יותר מאוחר בחיינו האזרחיים כאנשים בוגרים. ראש ענף גיוס ושיבוץ בזרוע היבשה, סגן אלוף סיון אילן דדוש: "זרוע היבשה רואה אתכם כחוד החנית - דור המפקדים, המימנים והמגינים הבא. זה לא משנה איפה תהיו במעלה הדרך, בכל מקום שתגיעו אתם תחליטו אם תהיו משמעותיים או לא." עפרי רביב, ראש אגף צעירים ומ" עורבות בחברה: "אנחנו נמצאים באירוע סמלי של העברת מקל, מאגף חינוך בתנועה לאגף צעירים ומעורבות בחברה. מבחינתנו, אתם חלק מאיתנו בין אם גדלתם בקיבוץ או בכל מקום אחר. החל מרגע זה, אנו מזמינים אתכם לה" שתמש בכל שרותי אגף הצעירים. אנו בתנועה הקיבוצית מבטיחים להמשיך וללוות אתכם גם בשי" רותכם הצבאי, אם בטיפול בצרכי הפרט ואם בעידוד ובסיוע למש" רתי הקבע. כולכם צריכים מעטה להכיר את נוקי ומוריה ממחלקת הבטחון בתנועה הקיבוצית. דלתנו תמיד פתוחה בפניכם, תדאנו להשתמש בה וזכרו את עצמכם בשנת השירות, ועד כמה מפגש עם חייל או קצין יכול להיות מש" מעותי, מרגיע ומעצים. אין עוצמות כמו עוצמות הנעורים ולכן הקמנו את רשת הצעירים שם תוכלו לקבל מידע ויכולות לצד שי" רותים והטבות בדמות מועדון צעי" רים מותאמים לצרכים שלכם בכל שלב משלבי החיים עד גיל 40." בסיום הטקס הוקרן קליפ המסכם את שנת השירות ואחריו שוחחה מג"דית מחיל האיסוף הקרבי עם הבנות המשובצות לתפקיד, ורס"ן יהלי דיבר על האתגרים, האפש" ריות ועל מסלול המפקדים בחיל השריון.

ולתנועת "החלוץ". הראל סיפרה כי מבחינתה, היציאה לשנת שי" רות הייתה ברורה לחלוטין וחלק ממסלול החיים השגרתי והצפוי של הקיבוצניקית המצויה. למרות זאת, שום דבר בשנת השירות שלה לא היה צפוי ומובן מאליו: "אני עושה את שנת השירות שלי בקיבוץ כרם שלום - קיבוץ קטן, צמוד גדר, הנמצא במשולש הגבולות כאשר צדו האחד נושק לעזה, צדו האחר נושק למצ" רים והוא מתפאר בתואר היישוב המערבי בישראל. כרם שלום יצר עבורי מעין מיקרוקוסמוס של החברה הישראלית. מלבד המיקום הפריפריאלי והמציאות הביטחונית הקשה איתה מתמודדים תושבי העוטף, כרם שלום פתח השנה את שערי לקליטת אוכלוסייה דתית וכך הפך להיות קיבוץ מעורב. החלטה זו יצרה מציאות חדשה לגמרי בקיבוץ וב" תור שינשנים לימדה אותנו כיצד קהילה עוברת תהליך של קבלה, שינוי, שיתוף, התפשרות והכרות השונה והאחר. כאשר אני חושבת על שנת השירות אני חושבת על המעג" לים השונים שלקחתי חלק בהם. המעגל האישי שלי, המעגל של הקומונה איתה אני חיה, המעגל של הקהילה שבה לקחתי חלק במהלך השנה ואפילו המעגל של החברה הישראלית. למדתי להיות אקטיבית בכל אחד ואחד מהמעגלים השונים בחיי. למדתי להיות אכפתית וסובלנית. למדתי כמה חשוב להביע דעה, וללמוד על מחלוקות הקיימות בחברה שלנו. אני רוצה להודות לכל הלוקחים חלק במסגרת שנת השירות. לצוות שנת השרות, לפעילי התנועה הקיבוצית, למלווי הקומונות ולמדריכי שנת השירות ולכל מי שפועל למען קיום המפעל הח" שוב הזה. אני מאחלת לכולנו שגם

והרבה בחירות שצריך לעשות עם עצמם, בשיחה עם חברים, מדריך הנעורים או המשפחה. ההמל" צה שלי אליהם הייתה להסתכל פנימה, להיות נאמנים לעצמם ולוותר על ההליכה אחרי החברה. כנס י"א וירידי שנת השירות הם נקודת הזינוק לתהליך, והפרודור לשנתיים מיוחדות שכללו מיונים, התלבטויות ובחירה ולאחריהן שנה משמעותית ומיוחדת. זו, שברגע הזה אתם ממש בשל" בי הסיכום שלה. במהלך השנה זכיתם בהיכרות עם הדומים לכם ועם כאלה שלא פגשתם כמותם מעולם. זכיתם לגלות בכם כוחות ויכולות לצד גילויים מפתיעים, שמה שח" שבתם בעצם הוא לא. נדרשתם לבחירות אישיות לצד התחשבות בקבוצה, בקומונה, בכללי המקום. מאחלת ומאחלים (כל צוות אגף חינוך) שתשכילו לקחת את שנת המתנה הזו שהענקתם לעצמ" כם!" חגי הרצל, ראש תחום שנת שירות וסמינרים באגף הביטחון-חברתי במשרד הביטחון: "אנחנו במשרד הביטחון מאמינים כי רוחה של מדינה היא לא רק כוחה הצבאי, אלא גם ובעיקר בסולידריות ואח" ריות החברתית. החברה הישרא" לית היא עדיין הטרוגנית, שהשונה בה רב יותר מאשר המשותף, ומפעל שנת השירות הוא המחולל החברתי-חינוכי היפה בחברה הישראלית. שנת השירות היא אפוד המגן של החברה הישרא" ראלית, ואתם קיבלתם את ארגז הכלים הכי טוב בחיים. אנחנו מצפים שתהיו במקומות הכי קשים - לכו לפיקוד ולקצונה, כי הוכחתם שאתם יודעים להתמודד עם קושי." בשם מסיימי שנת השרות בירכה הראל עדיקא מקומונה כרם שלום המשותפת לתנועה הקיבוצית

ומזמנכם למען הקהילה ולמען החברה בישראל. אנו בטוחים כי עברתם שנה משמעותית שנה בה חוויתם התמודדויות חדשות ומאתגרות, למדתם חיים בקבוצה תוך התחשבות האחד בשנייה. אין לנו ספק שעבודתכם השנה נשאה פירות שאותם גם המסגרות וגם אתם תקצרו לעוד שנים רבות. אנחנו גאים בכם מאוד, ובזכותכם גם לנו העבודה הופכת להיות משמעותית ומקור לגאווה." ראשון הדוברים היה מזכ"ל התנו" עה, ניר מאיר, שבירך את הנוכחים ואמר להם: "כל שנה התמונה יותר מרגשת ומפעימה. כל שנה אני מקנא יותר. אני רוצה להודות לכם בשמי ובשם חברי הקיבוצים על פעולתכם רמת המשמעות בשמנו ברחבי החברה הישראלית, בשלל תחומים. אני רוצה להודות לכם גם בשם החברה הישראלית. המטרות שלכם בשנה הזו היו השפעה, עזרה, סיוע ושיפור החברה הישרא" ראלית המורכבת. עשיתם אותן על הצד הטוב ביותר. אתם יחידה מובחרת, על כל כיסא של כל אחד ואחת שיושבים כאן התחרו אר" בעה אנשים. המסע שלכם למען החברה הישראלית לא הסתיים, הוא רק מתחיל - החברה בישראל היא לא מארג שאפשר לטפל בו בשנה אחת, והציפיות שלנו מכם מרחיקות לכת. אתם ערב גיוסכם לצה"ל וזו באמת המערכת בה נרקמת החבר" רה - אנחנו בטוחים שבכל מקום בו תהיו בשירות משמעותי, תביאו את הערכים שלפיהם פעלתם השנה." אחריו נשאה דברים, ראשת אגף החינוך דבי ברא"ס: "לפני כחודש עמדתי מול כ-800 אלפים נרגשים ומבולבלים בירידי שנת השירות. 800 אלפים שנמצאים ממש בתחילת מסע אישי מרגש ומלחיץ. שיש בו גילויים אישיים, הפתעות, אכזבות, בחינה אישית

שינשנים נהנו מיום כיף בבריכת השחייה במתחם 'חמי געש', ארוחת צהרים "על האש" ופגשו את נציגי ניידת השירות של יחידת 'מיטב' שענו לשאלותיהם והעבירו פניות לטי" פול. בשנת תשע"ט הפעילה התנועה הקיבוצית כ-1000 מתנדבי ומתנדבות שנת שירות בכ-100 מסגרות שונות בכל רחבי הארץ. תחומי הפעילות העיקריים הם עבודה חינוכית בכפרי הנוער וב" פנימיות, ליווי וסיוע לאנשים בעלי צרכים מיוחדים, הדרכה בגופים הירוקים וחזקוק ההתיישבות הקיבוצית בפריפריה. הקומונות בעוטף עזה תפקדו למופת על אף שחוו מתיחות, וטרור עפיפונים ובלונים לאורך השנה, וביתר שאת במטח הטיילים האינטנסיבי שספגו בסבב הלחימה האחרון שהסתיים בתחילת מאי. התנועה הקיבוצית רואה ביציאה לשנת שירות ערך חברתי וחינוכי חשוב. שנת השירות מהווה הזד" מנות עבור בוגרי י"ב מהקיבוצים ומהמרחב ההתיישבותי לצאת מביתם, מסביבתם המוגנת והתו" מכת, לטובת מפגש עם אוכלוסיות רבות ומגוונות. במפגש זה ניתנת להם ההזדמנות להפוך מחניכים למחנכים, ממושפעים למשפיעים, תוך עשייה מתמדת בתרומה ושי" פור פני החברה הישראלית. מפעל שנת השירות לא יכול היה לפעול ללא הצוות המסור שפועל למענו בתנועה הקיבוצית, וברא" שם מנהל המחלקה לירז ברנד, רז ברוד, גלי גרוס, נועה שנער, עופר רימון ורויטל נאמן. הצוות זכה לתשואות עצומות ממתנדבי ומתנדבות שנת השירות. את הכנס הנחה עופר רימון ממחלקת שנת השירות של התנועה, שפתח ואמר לשינשי" נים: "אנחנו פה כדי להודות לכם על שנה משמעותית שבמסגר" תה התנדבתם ונתתם מעצמכם

3
שנות אחריות*

*לרכבים
תפעוליים בלבד

החל מ-
25,500*
המחיר לא כולל מע"מ

סדרת הרכבים הטובים בעולם מבית ימאה

רכבים תפעוליים
בנזין/ חשמלי

טרקטורי משא

רכבי עבודה

טרקטורונים

רכבי שטח

מגוון מסלולי אשראי | TRADE IN | שירותי בפרסה ארצית
kesher@inter.net.il | www.kesher-yami.co.il

יבואן רשמי: קשר ימי בע"מ - שניצלר 9 ת"א 03-6818814
מכירות: מרכז-גלעד 050-5801040 | צפון-דני 054-6888561 | דרום-עידן 054-5528911

YAMAHA
Keshher Yami

ק.מ.ס ציוד טכני בע"מ

איכות ושירות לנסיעה בראש שקט

החל מ- **25,000** ₪
כולל מע"מ

אנפה

עגלת העמסה חשמלית

נבולה - רכב בנזין
חדש בשוק

דוכיפת

לפרטים נוספים: www.kms.co.il משרד: 03-9328959 מייל: infokms100@gmail.com
בן 054-4203015

הרכבים הינם רכבים תפעוליים המותרים לשימוש בשטח תפעולי בלבד

האיש שצילם די במקרה את

שלמה לוי, חבר אלונים, למד בגרמניה ב-1972 בזמן שהתקיימה שם האולימפיאדה. הגרמנים חיפשו אנשים דוברי שפות שילוו את המשלחות, והוא נבחר ללוות את המשלחות מישראל ומקמרון. הציעו לו לבוא לגור בכפר האולימפי בדירה סמוכה למגורי הספורטאים מישראל והוא נענה. ביום שבו התרחש הטבח, העיר אותו מוקדם בבוקר טלפון: "מדברים מקול ישראל בים, שמענו שיש אצלכם מחבלים". אחר כך הוא השיג מצלמה ותיעד את האירועים. הסיפור שלו לא מוכר והיה נשאר כזה, אלמלא עשתה עליו הנכדה דניאל סרט במסגרת פרויקט גמר במגמת תקשורת

ללכת על זה. בקיץ '69 יצאתי לגרמניה והגעתי לשטוטגרט כסטודנט זר. בחצי שנה הראשונה רק למדתי גרמנית ואח"כ המשכתי ללימודי יחב"ל (יחסים בין לאומיים) באוני' טיבינגן, לא רחוק משטוטגרט. במי קביל התחלתי לעבוד כעוזר צלם בטלוויזיה הממלכתית הגרמנית ומאוד התלהבתי מהכיוון הזה, של צילום טלוויזיה. ידעתי כבר שזה יהיה העתיד המקצועי שלי. העבודה גם עזרה לי ללמוד גרמנית ובסה"כ השתלטתי יפה על השפה".

אולימפיאדת מינכן

"בשנת '72, בעודי סטודנט בגרמניה, ראיתי מודעה בעיתון, שהוועדה המארגנת של האולימפיאדה במינכן מחפשת מתורגמנים שילוו את המשלחות השונות בזמן המשחקים. חיפשו אנשים שידעו גרמנית ושפות נוספות. כיוון שידיעתי צרפתית, עברית וגרמנית, פניתי אליהם, הוזמנתי לראיון והתקבלתי לעבודה. חתמו איתי על חוזה לשלושה חודשים ונבחרתי ללוות שתי משלחות, ישראל, בגלל העברית, וקמרון בגלל בצרפתית. לפני המשחקים עברתי למינכן, דאגו לנו לדירות בעיר, וכל יום הסיעו אותנו לחדר האולימפי ובחזרה. היה לי תג מיוחד שאפשר לי להיכנס לכל מקום באולימפיאדה ובכפר האולימפי. המשלחת מקמרון הגיעה, קיבלתי אותה, ליוויתי אותם לכפר ושיכנתי אותם בבניין שלהם. אח"כ הגיעה המשלחת הישראלית וקיבלתי גם אותה. ביום הראשון, אחרי שהגיעו, ישבתי עם ראש המשלחת

תקופה נהדרת. גרנו בדרום צ'אר, בעיר שנקראה אז פור-ארשמבו, והייתי מבלה המון בדרכים. מאות ואלפי ק"מ בכבישים לא כבישים בכל דרום המדינה. צ'אר זו מדינה ענקית. כל שאר הישראליים שם גרו בעיר הברירה, פור-לאמי (היום נג'מנה), ובסופו של דבר זה היה לטובה. כי ככה פיתחנו יותר קשרים עם מקומיים, בעיקר צרפתים שגרו שם ושליחים ממדינות אחרות.

"כאן יש סוויטץ' קטן בעלילה. הייתי עדיין בצבא אבל ידעתי שאני לא רוצה להמשיך בצבא, וידעתי שאחרי שנחזור אני רוצה ללמוד. ידעתי גם שבקיבוץ אצטרך לחכות הרבה זמן ללימודים, וגם אז לא בטוח שאוכל ללמוד מה שארצה. ואז עלה לי רעיון. הכרתי את השגריר הגרמני בצ'אר ומאוד התיידדנו. שאלתי אותו אם אולי הוא יכול לעזור לי ללמוד בגרמניה, ועזבתי את זה. ב-'67, קצת לפני המלחמה, חזרנו לארץ ולקיבוץ. אילנה חזרה להיות חברה ואני נשארתי תושב ושנינו השתלבנו שוב באלונים. יום אחד קיבלתי זימון לפגישה בשגרירות הגרמנית בתל אביב. הסתבר לי, שידירי הגרמני לקח את הבקשה שלי ברצינות. ככה הם הגרמנים. הגעתי לפגישה ואז הם שאלו אותי מה אני רוצה ללמוד בגרמניה, וניה, ואמרו שיעזרו לי עם מלגה. זה היה מאד משמח אבל היינו כבר עם שני ילדים, והיה לי ברור שהמלגה, שהייתה לבן אדם יחיד, לא תספיק לקיום של כל המשפחה בגרמניה. למולי אילנה מאד תמכה בי ואמרה לי תיסע לכד זה בסדר, ואז החלטתי

שלמה לוי בעת לימודיו בגרמניה, שנות ה-70

גם אילנה יערי, בת המשק, הייתה איתי באותה כיתה. מגיל 16 אנחנו יחד, עד היום. "ב-1961 כולנו התגייסנו לצבא ואני הלכתי לתותחנים. בהמשך עשיתי קורס קצינים, וב-1965, אחרי שהתחתנו, יצאנו אילנה ואני לשליחות מטעם הצבא בצ'אר, במסגרת הסיוע למדינות אפריקה. הצבא חיפש מדריכים לצבא צ'אר ואני התאמת לי להם בגלל שידעתי צרפתית. חשבנו שהקיבוץ לא יאשר לנו את השליחות, אז עזבנו שנינו ונסענו לשנתיים לצ'אר, רק אני ואילנה, עדיין בלי ילדים. זו הייתה

להחליף אוויר, כלומר לגור במקום אחר. ההורים חשבו מה אפשר לעשות וכך בגיל 12 הצטרפתי לקיבוץ של עליית הנוער והגעתי לקיבוץ אלונים. זה היה ב-1955, ואכן בקיבוץ נרפאתי מיד. הקבוצה שלנו הייתה מורכבת מבני נוער מכל הארץ, רבים הגיעו מבתי הרוסים וזה לא החזיק מעמד. אחרי שנה וחצי הקבוצה התפרקה אבל אני דווקא השתלבתי יפה בקיבוץ. הכרתי את בני המשק והתחברתי איתם וכך אני ועוד אחד נשארו בקיבוץ והשתלבו בנו בקבוצת הגיל שלנו, קב"ניצן. שנינו אנחנו עד היום חברי אלונים.

אן ריילינג

עד כמה שזה נשמע מוזר, סיפורו המדהים של שלמה לוי (77, אלונים), באולימפיאדת מינכן '72, אינו מוכר ברבים. האלמוניות הזאת מפתיעה במיוחד כיוון שמדובר באחד האירועים הטראומטיים בתולדות המדינה, טרגדיה לאומית שחוזרים לעסוק בה שוב ושוב, לכן קשה קצת להבין כיצד הוא לא יותר מוכר, אבל עובדה. סיפורים היסטוריים כאלה בדרך כלל לא עוברים לידי, ובכל זאת גם אני לא שמעתי עליו. עשיתי עוד בדיקה, עם חבר שמכיר כמעט כל פסיק בקיבוץ צי העמק, וגם הוא אותו הדבר, לא שמע, לא מכיר. שלמה לוי הוא לא מאלה שמחפשים פרסום ותהילה, ואולי זה סוד העניין. חייו היו ועוד הם מעניינים ומלאים דיים גם כך. ובכל זאת, נחשפתי אליו כעת, רק משום שנכרתו, דניאל, עשתה על כך סרט קצר במסגרת פרויקט גמר במגמת תקשורת. על דניאל וסרטה נספר בהמשך, אבל קודם נכיר את שלמה ואת סיפור חייו, על קורותיו באולימפיאדה הטראגית ההיא, ובי כלל.

מלגת לימודים בגרמניה

"נולדתי בפאס, מרוקו", מתחיל שלמה לגולל באוזני את קורות חייו. ב-1948, כשהייתי בן 5, עלינו ארצה. אימא, אבא ו-6 ילדים. בסוף היינו 10 ילדים בבית. המשפחה התיישבה בלוד ושם גרנו. אחרי כמה שנים בלוד התפתחו אצלי בעיות נשימה והרופא אמר שאני צריך

מפקד המחבלים מסאלחה (עיטא), חבוש כובע לבן, בפתח הבניין הישראלי

יוסף נזאל (טוני), סגנו של מפקד המחבלים, נכנס לבניין הישראלי בכפר האולימפי, מחזיק קלצ'ניקוב

צילומים: שלמה לוי

תוצה הספורטאים במינכן

אבל למזלנו היה מישהו בפנים. הקצין הגרמני הורה לו לפתוח ואמר לו לתת לי כל מה שארצה. לקחתי מצלמת ניקון עם טלסקופ ותיק מלא סרטי צילום וחזרנו שנינו לבניין של המזרח גרמנים. עלינו לקומה 4 והוא הכניס אותי לדירה שלא גרו בה אבל היה בה את כל האבזור, ומה שהכי חשוב, היא צפתה לכיוון הרחוב בדיוק על אזור ההתרחשות. הייתי עכשיו אולי 30 מ' משם. מה שעוד היה לטובתי, החד לון לרחוב היה עם זכוכית מיוחדת שדרכה רואים רגיל כלפי חוץ אבל מבחוץ אי אפשר לראות כלפי פנים. הכל בדיוק מה שהייתי צריך. בנר סף הקצין הגרמני הצמיד לי חייל שיעזור לי מעכשיו בכל דבר, וזה באמת מאוד עוזר לי בהמשך. ואז התמקמתי והתחלתי לעבוד. לקחתי מזרן, הצמדתי אותו לחלון, נשכבתי עליו והתחלתי לצלם. צילמתי כמו מטורף. הייתי ממש מולם, כמה עשרות מטרים מהם אבל הם לא יכלו לראות אותי. בשלב הזה לא היה לי שום פחד, כל מה שהיה לי בראש זה שאני נמצא באירוע היסטורי ואני רוצה לתעד אותו. רציתי לצלם את המחבלים, לא רק בגלל הסנסציה, חשבתי שאולי גם יצטרכו את זה אח"כ, אולי מבחינה ביטחונית."

עד שהתברר ממדי האסון

"הטלפון הראשון שעשיתי משם, אחרי שסיימתי את הסרט הראשון, היה לדון שילון שהיה השר של הטי לוויזיה הישראלית באולימפיאדה. כל העיתונאים גרו באזור אחר שהיה מיועד רק לתקשורת והיה אסור להם להיכנס למגורי הספורטאים. כלומר עיתונאים בכלל לא יכלו להגיע לאזור, לצלם ולתאר את מה שקורה. דן ענה לטלפון, הצגתי את עצמי ואמרתי שיש לי פילם מצולם, אם הוא רוצה לקחת אותו. כמובן שהוא

שלמה לוי מצלם עבור ערוץ 1

לקחתי מזרן, הצמדתי אותו לחלון, נשכבתי עליו והתחלתי לצלם. צילמתי כמו מטורף. הייתי ממש מולם, כמה עשרות מטרים מהם אבל הם לא יכלו לראות אותי. בשלב הזה לא היה לי שום פחד, כל מה שהיה לי בראש זה שאני נמצא באירוע היסטורי ואני רוצה לתעד אותו. רציתי לצלם את המחבלים, לא רק בגלל הסנסציה, חשבתי שאולי גם יצטרכו את זה אח"כ, אולי מבחינה ביטחונית

לדעתי הוא חשב שאני איש ביטחון ישראלי, אחרת קשה לי להסביר איך הוא יצא ככה מגדרו לסייע לי. אמרתי לו שאני רוצה מצלמה והוא אמר לי בוא איתי. הלכנו יחד למר רכז המסחרי שהיה באמצע הכפר האולימפי, שהיה עכשיו סגור בגלל האירוע. הייתה שם חנות צילום, שהייתה סגורה כמו כל החנויות,

והמחבלים כבר ראו אותי ועכשיו המחבלים יבואו גם אליהם בגללי. זה היה לא נעים והתחלתי להתווכח איתם שאני לא יכול להישאר בחוץ, אבל הם עמדו בסירובם. "פתאום, תוך כדי וויכוח, הגיע לשם קצין ביטחון מקומי של משטרת גרמניה. הוא הכניס אותי לבניין ושאל אותי איך הוא יכול לעזור לי.

מעלי, הסתכלתי וראיתי את רופא המשלחת עושה לי סימנים איך אני מסתובב בחוץ, שאלך מהר פנימה. חזרתי לדירה וצלצלתי למשטרת מינכן לברר מה קורה, והם אמרו לי שיש מחבלים ויש בני ערובה, תישאר בפנים ואל תצא מהדירה. אבל הרעיון שלהם להישאר בדירה לא כל כך נראה לי, א' כי המחבלים יכולים להגיע גם אלי, ב' כבר רציתי מאוד לתעד את מה שקורה, לצלם את המחבלים. יצאתי החוצה וחציתי את הרחוב. רציתי לשפר עמדות לבניין ממול, אולי לצלם משם, אבל אז נורכרתי שהשארתי את המצלמה בדירה, כנראה מרוב לחץ. למרות זאת החלטתי לא לחזור לשם, כבר היה מסוכן מידי. בצד השני של הרחוב, מול הבניין שלנו, שכן הבניין של המשלחת המזרח גרמנית. משלחת ענקית של 400 איש, שקיבלה בניין של 7 קומות. רציתי להיכנס אליהם אבל הם עמדו בפתח ואמרו שהם לא מכניסים אותי, כי אני ישראלי

שמואל ללקין, על חלוקת הדירות, לספורטאים, מאמנים וכו'. המשלחת קיבלה 6 דירות בבניין ברח' קונולי 31. חילקנו את כולם לחמש דירות ונשארה לנו דירה נוספת. ואז שמואל שאל אותי אם אני רוצה לעבור לגור בדירה הזאת במקום לנסוע כל הזמן לעיר הלוך ושוב. קיבלתי את ההצעה ועברתי לדירה משלי בבניין של הישראלים, ממש ליד ראש המשלחת. "מהרגע שהמשלחת הגיעה למינכן היינו מבטים גם המון בעיר, מחוץ לכפר האולימפי. ב-04.09 הקהילה היהודית הזמינה את כולנו לאירוע גדול, ארוחת ערב ואחריה המוזמר 'כנר על הגג'. חזרנו לכפר מאוד מאוחר, סביב אחת בלילה. למחרת ב-07:10 בבוקר, צלצל הטלפון ליד המיטה שלי. זה היה חריג. עדיין ישנתי אבל הרמתי לענות, ופתאום שמעתי עברית מעבר לקו. מישהי אומרת לי: שלום, אתה ישראלי, כן. אתה עם המשלחת הישראלית, כן. מדברים מקול ישראל בייש, שמענו שיש אצלכם מחבלים, תספר לנו מה קורה שם. לא ידעתי כלום ולא שמעתי כלום, אבל האירוע התחיל כבר בארבע וחצי בבוקר. אמרתי לה: אין לי מושג אבל חכי על הקו, אלך לבדוק. יצאתי והלכתי לדירה של ללקין שהייתה לידי. צלצלתי בפעמון, ושקט, אין תשובה. חשבתי שגם הוא ישן, חזרתי לטל' ואמרתי לה שהכל שקט, אין שום דבר בר' חוב. חזרתי למיטה ואחרי 10 ד' שוב טלפון, שוב עברית, שוב אותן שא' לות. הפעם זה היה ממעריב. יצאתי שוב החוצה והפעם זה היה שונה. ראיתי בפתח הבניין הישראלי בחור עם חליפה לבנה וכובע לבן מדבר עם שוטרת גרמניה שהחזיקה מכ' שיר קשר. אח"כ הסתבר לי שזה היה מוחמד מסאלחה, 'עיטא', מפקד המחבלים. מאותו רגע השוטרת הזאת לא זזה משם. "פתאום שמעתי דפיקות בחלון

שלמה לוי והנכדה דניאל מתוך הסרט "הסיפורים של סבא"

עם משפחתה באלוני אבא, כמה דקות נסיעה מאלונים, והקשר שלה עם הסבים הדוק וטוב. דניאל סיימה עכשיו י"ב בתיכון האזורי בנהלל. "למדתי בתיכון במגמת תקשורת והשנה עשינו את פרויקט הגמר", מספרת דניאל. "מדובר על סרט של 15-10 ד'. הייתי בצוות עם עוד 2 בנות והיינו צריכות להחליט יחד על נושא לסרט וגם לעשות אותו ביחד. אני, שתמיד היה לי בראש את הסיפור של סבא באולימפיאדה, הצעתי אותו לבנות האחרות ואח"כ גם הצגתי אותו למורים שמיד התלהבו, כי הם באמת זוכרים את זה, לא כמונו. מגיל קטן אני זוכרת את סבא מספר סיפורים. רציתי להעביר בסרט שבין כל הסיפורים השמחים שלו, ישנו גם סיפור אחד אישי ו'סודי' שאין לו סוף טוב ולכן הוא לא מתאים לילדים, אבל עכשיו כשבגרתי, אני כבר יכולה לשמוע אותו ולהבין אותו. וזה מה שעשינו. נסגרנו על הרעיון והתחלנו לעבוד על תסריט. לאט לאט התקדמנו, זה לא היה קל אבל בסוף היינו ממש מרוצות מהתוצאה. קראנו לסרט 'הסיפורים של סבא'. (הסרט נמצא ביוטיוב ואפשר לצפות בו שם. א.ר.). שלמה: "יש לנו 3 ילדים ו-8 נכדים. מאחר שיש לנו גם נכדים בקיבוץ, הצעתי לגגנות שאבוא לגן בימי שישי ואספר סיפורים לילדים. גם בימי שישי בערב בארוחות משי פחתיות, אני תמיד מספר סיפורים לנכדים. כך כנראה עלה לדניאל הרעיון הזה".

דניאל מה הלאה?
דניאל: "בתחילת אוגוסט אני טסה לטוסון, אריזונה, לעשות שם שנת שירות בקהילה היהודית. זה חלום שהתחיל אצלי כבר בכיתה ט', כשעשיתי מחנה קיץ במישיגן. אז החלטתי שאני רוצה לעשות את זה. המיונים החלו בסוף י"א. התחילו אותם בערך 2000 חבר'ה ואחרי חצי שנה ידעתי שהתקבלתי. אני נוסעת לשם עם עוד בחור שסיים י"ב כמוי, נ'י, נהיה שם רק שנינו ונגור אצל משפחות מאמצות, כל 3 חודשים אצל משפחה אחרת. זה חלום גדול שהתגשם ואני כבר מאד מחכה לנ'י סיעה". בהצלחה!

חודש וחצי, עד לפני כמה שנים. הב' סיס שלי תמיד היה בשטוטגרט. מאד אהבתי את זה, אף פעם לא הייתה לי בעיה עם הגרמנים. להיפך, פיתחתי קצת אופי גרמני. עד היום אני אוהב לנסוע לגרמניה, לבקר שם את החברים שלי, גם הם בינתיים פנסיונרים, והם גם הגיעו לפה. כמו שאני נהייתי גרמני, הם נהיו ציונים. היום, אחרי שיצאתי לפנסיה, אני עובד להנאתי משפט ומתרגם מצרפתית וגרמנית. **עד כמה האירוע באולימפיאדה מלווה את חיידך?**

"אין ספק שזה היה אירוע מאד מיוחד מבחינת תחילת הקריירה שלי כצלם, כעיתונאי. בתקופה ההיא זה היה אירוע ייחודי, ואפילו אירוע חצי אלוהי. אני לא אדם דתי, אבל אתה שואל את עצמך איך זה ש-11 חבר'ה שנמצאים איתך נהרגים ואתה איכשהו ניצל. ויש עוד סיפור, שמראה עד כמה הכל עניין של מזל. 3 ימים אחרי שהמשלחת הגיעה וכולם השתכנו בדירות שלהם, שמואל ללקין אמר לי, אולי תתחלף עם כמה חבר'ה, אתה תעבור לדירה 1 והם יעברו לדירה 6, שיהיו יותר קרובים אלי. אמרתי בסדר, מה אכפת לי, ואז הוא אומר אתה יודע מה, עוזב, במחשבה שניה הם כבר התמקמו כל אחד בחדר שלו, בוא נשאר את זה ככה. וזה הציל אותי. כי כל מי שהיה בדירה 1 נהרג. זו הדירה הראשונה שהמחבלים נכנסו אליה ובה ריכוז את כולם. כל מי שהיה בדירות 1 ו-3 נהרג (למעט מאמן המשקולות טוביה סוקולסקי שהיה בדירה 1 ונמלט דרך החלון והמתאבק גד צברי מדירה 3 שניצל רגע של מהומה ונמלט מיציאה אחורית. א.ר.). אחרי שחזרתי מגרמניה, בשנות ה-70, הסיפור שלי נודע פה בעמק וכל מיני קיבוצים הזמינו אותי אליהם ביום שישי בערב לספר להם את קורותיי באולימפיאדה. חלק מהצילומים, אלה שלא חילקתי אז, נשארו אצלי ועשיתי מהם שקופיות, וככה העברתי את הסיפור, בליווי שקופיות."

הסיפורים של סבא

דניאל, 18, היא בתו של זיו, בנם הבכור של אילנה ושלמה. היא גרה

ציילומים. כמו שהתקשרתי לרן שי' לון. ככה פשוט חילקתי את הסרטים המצולמים לכל מי שרצה. שטרן הגרמני, פארי מאצ' הצרפתי, וכו' שמחתי שאני חי ומה שעניין אותי היה רק לפרסם את הצילומים. ובאמת זה התפרסם מיד, בכל העור'לם. מאף אחד לא ביקשתי כסף או זכויות יוצרים ועד היום לא קיבלתי גרוש על כל הצילומים האלה שנהיו כל כך מפורסמים. עם הניסיון שהיה לי אח"כ הייתי יכול להיות מיליונר, אבל אז כסף לא עניין אותי, העי'קר שהצילומים יתפרסמו. לפעמים קיבלתי קרדיט. למשל ה'שטרן' פרסם 4 עמודים עם צילומים שלי והיה כתוב שם 'צילם שלמה לוי'. עד היום יש לי עותק של הגיליון הזה. אחרי שבועיים שלושה בארץ חזרתי לגרמניה להמשך הלימודים. סיימתי אותם בקיץ '73 וחזרתי לארץ סופית וזמן קצר לפני מלחמת יום כיפור. כשפרצה המלחמה גויסתי ונלחמתי ברמת הגולן. הג'יעתי עם היחידה שלי עד 40 ק"מ מדרמשק. אחרי המלחמה ביקשתי מהקיבוץ להתחיל לעסוק במקצוע שרכשתי בגרמניה, ובשנת '74 הת'חלתי לעבוד כצלם בטלוויזיה היש'ראלית. תחילה כפריילנסר ואחרי חצי שנה כעובד מן המניין. במשך 45 שנה הייתי צלם של הערוץ הראשון, עד היציאה לפנסיה בשנת 2010. במהלך השבוע גרתי בת"א ובסופ"ש הייתי בקיבוץ.

בשנת '84 לקחתי חופשה ללא תשלום מהטלוויזיה ויצאנו כל המשפחה לשליחות בבריסל. זאת שאיפה שהייתה לי תמיד כישראל וציוני, לשרת בחו"ל. 3 שנים הייתי שם שליח עליה מטעם הסוכנות. זו הייתה תקופה נהדרת. פעם ראשונה שהיינו כולנו במסגרת משפחתית, עם שלושת הילדים שלנו, מה שלא כל כך הרגשנו קודם בקיבוץ. בשנת 96 יצאנו לשליחות נוספת מטעם הסוכנות, הפעם בליון, צרפת. במשך כל השנים שמרתי גם על קשר הדוק עם החברים שלי מהטלוויזיה הגרמ'נית. החבר'ה שעברתי איתם כסטוד'נט התקרמו שם אח"כ וכל קיץ הייתי לוקח את ימי החופשה שלי, פלוס ימי השתלמות, ונוסע לעבוד כצלם בטל'וויזיה הגרמנית. ככה כל קיץ, חודש,

קצת אחרי חצות, אחרי שהכל נגמר, הגרמנים ערכו מסיבת עיתונאים. שר החוץ שלהם, וולטר של, פתח וסיפר במשך זמן רב את כל השתלשלות העניינים, ורק בסוף דבריו התנצל ואמר שכל בני הערובה נהרגו. אבל משום מה בארץ הבינו שכנראה שחררו את בני הערובה וככה כולם הלכו לישון. גם בבוקר עוד חשבו שיש סוף טוב, ולקח זמן עד שהתברר ממדי האסון

שני מסוקים שלקחו אותם לשרה תעופה צבאי בפאתי מינכן. סוכם ששם יחכה להם מטוס שייקח את המחבלים יחד עם בני הערובה לקהיר. ב'22:30 נחתו שני המסוקים בשרה התעופה. עיסא וסגנו "טוני" ירדו לבדוק את המטוס שיועד להם, ראו שאין בו צוות, הבינו שמדובר בתר'מית וחזרו בריצה למסוקים. אז החלה פעולת חילוץ רשלנית של הגרמנים שלקתה בכל כשל אפשרי. התפתח קרב יריות שנמשך זמן רב בין המחב'לים לצלפים גרמנים ובמהלכו נהרגו כל בני הערובה שישבו כפותים בתוך המסוקים. המחבלים ירו בהם מטוח קצר והשליכו רימונים שפוצצו את אחד המסוקים על יושביו. 4 מחבלים, כולל עיסא, נהרגו במהלך הקרב, מחבל נוסף שנמלט חוסל כעבור זמן קצר ושלושה מחבלים נתפסו, ושוה'ררו אחרי פחות מחודשיים כשאנשי "ספטמבר השחור" חטפו מטוס של לופטהנזה.

שלמה: "סביב 11 בלילה, אחרי שהמחבלים ובני הערובה עזבו את הכפר האולימפי, לקחו אותי לבניין אחר, שם פגשתי את אסתר שחמור רוב והשחיינית שלומית ניר מאיילת השחר. הן היו שתי הנשים היחידות במשלחת והן גרו באזור אחר בכפר. קצת אחרי חצות, אחרי שהכל נגמר, הגרמנים ערכו מסיבת עיתונאים. שר החוץ שלהם, וולטר של, פתח וסיפר במשך זמן רב את כל השתלשלות העניינים, ורק בסוף דבריו התנצל ואמר שכל בני הערובה נהרגו. אבל משום מה בארץ הבינו, גם מתחילת דבריו, שכנראה שחררו את בני הע'רובה וככה כולם הלכו לישון. אפילו בבוקר עוד חשבו שיש סוף טוב, ולקח זמן עד שהתברר ממדי האסון. באותו היום התקיים טכס אזכרה גדול באצ'טדיון האולימפי ומיד אחריו חזרה כל המשלחת לישראל יחד עם הארונות במטוס מיוחד שנשלח מהארץ. המ'שחקים שהופסקו יום קודם לכן רק בארבע אחה"צ, עמוק בתוך האירוע, חודשו לאחר 24 ש' בדיוק מיד לאחר הטקס. אני נאלצתי להישאר במינכן עוד שבועיים עם המשלחת של קמרון ואח"כ באתי גם אני לארץ להפוגה של כמה שבועות."

הצילומים

"כבר במהלך היום, בזמן שצילמתי, התקשרתי בעזרת הגרמנים לכל מיני כלי תקשורת ואמרתי שיש לי

רצה מיד, אבל היה אסור להם לה'גיע אלינו ואני לא רציתי לעזוב את המקום. למזלי היה לי את החייל הגרמני. סיכמנו שדן ישלח מישוהו לנקודה מסוימת ואני אשלח לשם את הגרמני עם הפילים. דן שלח את אלכס גלעד'י שהיה העוזר שלו וככה הפילים הראשון הגיע לטלוויזיה הישראלית ודן כבר השתמש בו בכתבה ששידר באותו ערב. ככה התנהל כל היום שלי, אני עד לכל ההתרחשו'ת וכל הזמן מצלם. בינתיים הגיעו לשם כל הזמן משלחות למו"מ. כל פעם מישוהו אחר. מפקד משטרת מינכן (שניהל את האירוע. א.ר.), שר החוץ הגרמני, נציגי הליגה הערבית שישבו בבון, כולם ניסו לפתור את המשבר. בערך כל שעתיים היה אוליטימטום חדש של המחבלים ותמיד הגרמנים הצ'יחו לדחות אותו וחשבו מה עושים (האוליטימטום נדחה 5 פעמים במהלך היום. המחבלים דרשו שחרור 232 מחבלים מישראל ועוד שניים מגר'מניה. א.ר.). היה ברור שאין לגרמנים שום ניסיון עם מקרים כאלה. ככה המו"מ נמשך עד סביבות 10 בל'י'לה. מתישהו התקשרתי גם לקיבוץ, למולה כהן שהיה היחיד באלונים עם טלפון, וככה הודעתי למשפחה שאני בסדר. בשלב מסוים שמעתי ברדיו שהגרמנים רוצים להביא אוכל לבני הערובה. הם רצו להביא בעצמם את הארגונים פנימה אבל מפקד המחבלים עיסא לא הסכים ולקח בעצמו ארגון, ארגו, למעלה. היה עוד מקרה מפור'סם, פתאום ראיתי 6 ספורטאים עם טרנינג על גג הבניין מולי. אלה היו שוטרים גרמנים מחופשים. מהר מאד הם נחשפו והמחבלים הורו לגרמנים להוריד אותם מיד. לדעתי בלתי אפשרי שהמחבלים ראו מה קורה על הגג שלהם, מה שגרם לי לחשוב שהיה להם שת"פ עם אנשי ביטחון מזרח גרמנים שהיו בבניין מולם, כמוני. (ע"פ הגרסה המקובלת המ'חבלים צפו בטלוויזיה וראו בשידור חי את השוטרים המחופשים על הגג. א.ר.). קצת אחרי עשר בלילה הגיע אוטובוס שנעמד ממש בפתח הבניין, ו-8 המחבלים עם 9 בני הערובה נכ'נסו אליו ישר מהמעלית (משה ויינ'ברג ויוסף רומנו נרצחו כבר במהלך השתלטות המחבלים בשעות הבוקר. א.ר.). זמן קצר אח"כ שמעתי ברדיו שהגיעו לפשרה."

ההמשך ידוע: האוטובוס הסיע את כולם אל מנחת סמוך, שם חיכו להם

העתיד של הבניה

MITEK.CO.IL

שיטת מייטק אידיאלית לבנייה הפרטית. ניתן לבנות בכל סגנון וצורה, קומה אחת או מספר קומות, עם גג שטוח או גג רעפים, בשילוב חומרי גמר שונים כגון טיח אקרילי, חיפוי אבן, חיפוי אלומיניום, גגות עץ גושני ועוד.
מהיר יותר בית פרטי דו קומתי בארבעה חודשים
מבודד יותר פי ארבע ויותר מקיר בלוקים סטנדרטי
מדויק יותר גמר ברמה הגבוהה ביותר
חזק יותר עמידות בכל רעידת אדמה, לא נסדק
ירוק יותר חומרים בריאים, מתמחזר במלואו

מייטק ישראל 09-8943999
רח' תלמים 1 מושב תנובות.

פרשת חוקת, במדבר פרק-כא

מי שרואה אותו בעניין זה שראו בקלקולו יש להם רפואה, כלומר, אכן יש לסימן הצלב כוח לרפא, אך הוא נובע מכך שהתלייה היא גנות לישו, והמתבונן בו בשעת קלקולו, לומד את הלקח ואינו הולך בדרכו - הוא שזוכה לרפואה.

משה ברוך כותב, שהריפוי בכוחות של המזיק הוא

פתרון מאגי, בלתי רפואי, למכת הכשות הנחשים הארסיים. הכשות נחשים הם גורם המוות הנפוץ ביותר במדבר, הרבה יותר מסכנת חיות טרף אחרות, כמו אריות ונמרים, שהתרחקו ממשכנות האדם. כדי "להילחם" בסכנה זו הוצב על נס פסל או צלם בדמות גורם הסכנה. לדמות זו יוחס כוח עליון לריפוי תרעלת ההכשה, שיפעל על כל מי שמאמין בכוחו של הצלם והתבונן בו.

קיימת כאן לפנינו עדות בדבר אבזר פולחני עשוי מתכת, שעוצב בדמות אויב העדה, והוצב בראש עמוד גבוה, כדי שהכול יוכלו לשאת אליו עיניים ולבקש את ישועתו בפני מכות "בני מינו". זו דוגמה טיפוסית של "טוטם" שבטי.

דומה שלמרות המאמצים של חז"ל לנתק את הנחש מהאמונה, הוא כרוך את עצמו על מאמיניו העבריים לאורך דורות רבים.

שבת של בריאות וריפוי, ברפואה רגילה או משלימה, סביב שולחן משפחתי שמח ואוהב, ללא הכשות נחשים, מגיפות ושאר מרעין בישין.

משה מרפא חולים באמצעות נחש הנחושת. פרט מתוך תקרת הקפלה הסיסטינית, מיכלאנג'לו.

כמסמלים את כוחו המכפר והמחיה של ישו הצלוב. נחש הנחושת, התלוי על מוט ומביא רפואה למסתכלים בו, נתפרש כמסמל את ישו התלוי על הצלב, העומד כנגד כוחו של הנחש אשר גרם לחטא האדם הראשון. סיפור מלחמת עמלק הוסבר גם הוא בדרך דומה (ידי משה הפרושות לצדדים נתפסו כסימן הצלב), והוא הדין בסיפור דם הפסח (המסמל את ישו שנצלב בערב פסח

הוויכוחים הגדולים בין היהודים והנוצרים באשר לפירושו של סיפור נחש הנחושת, תופסים מקום רב בימי הביניים. ב"ספר יוסף המקנא", ספר פולמוס אנטי-נוצרי, מובאת טענת הנוצרים: "שאל חובל אחד [= כינוי שניתן בידי היהודים בימי הביניים לנוצרים פרנציסקאנים, בשל החבל שחגרו על מותניהם]: איזה סימן היה נחש הנחושת, אם לא מפני התלוי [כלומר, ישו הנוצרי]? שכן היה תלוי ועל ידו באה רפואה לעולם". בהתאם לסגנונו העוקצני, מציג ספר זה תשובה על טענת הנוצרים: "אמת, הוא סימן לתלוי, שכל

פסל נחש הנחושת, נוצר על ידי מעלה היצירה, Jerzy Strzelecki 2001

אבי הראל כותב, שההצלה בפרשתנו נעשית באמצעות מעשה בעל אופי מאגי, על פי האמונה העממית האומרת כי תמונת המזיק יכולה לסייע במלחמה נגדו. מעשים מסוג זה, המכונים מאגיה סימפטטית, מוכרים מתרבויות רבות, וגם מן המקרא. כך, למשל, לאחר שהפלישתים סובלים ממכת עפולים ועכברים, שבאה עליהם בעקבות שהיית ארון ה' בארצם, הם נותנים לאלוהי ישראל צלמי זהב בצורת עפולים ועכברים כדי להתגבר על הרעה (שמואל-א, ב-ה). בפרשה זו נתפס המעשה המאגי כפרי רצונו של ה'; רק לאחר תפילתו של משה, נענה האל ומלמדו כיצד להתרפא מן הנחשים.

מימי בית שני ואילך קיבל סיפור נחש הנחושת משמעות שונה, והאמונה בכוחו המאגי של הנחש הולכת ומטשטשת. כאשר מסופר על נחש הנחושת בספר החיצוני, "ספר חוכמת שלמה", מודגש: "... כי על כן אות ישע היה עמם לזיכרון מצוות תורתך, כי בהביט אליו איש ויוושע, לא בכוח הדבר הנראה [ניצל] אך בכוח המושיע לכל" (טז, ו-יא).. כך הפך סיפור, המדבר בתכונות הפלאיות של נחש הנחושת שעשה משה, לסיפור המדבר על כוחן המרפא של האמונה ושל התשובה, לעומת כוחו הממית של החטא.

הפרשנות הנוצרית התייחסה לנושא. אבות הכנסייה ובעקבותיהם הפרשנים הנוצרים בימי הביניים, ראו אותם

{א} וישמע הפנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי: {ב} וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן את העם הזה בידי והחרמתי את עריהם: {ג} וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הפנעני ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא שם המקום חרמה: {ד} ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ אדום ויתקצר נפש העם בדרך: {ה} וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל: {ו} וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם רב מִיִּשְׂרָאֵל: {ז} ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ונבך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל משה בעד העם: {ח} ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושים אותו על נס והיה כל הנשוח ורָאָה אותו וחי: {ט} ויעש משה נחש נחשת וישמהו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי.

שיעבוד ליבו אל אלוהים - לא נרפא. השאלה המתבקשת מקריאת הפסוקים, לפני פרשנות חז"ל, היא האם אין זו עבודת אלילים? שהרי הנחש עשוי נחושת, והוא בעל תכונות ריפוי מוכחות.

הרב יהודה זולדן כותב, שהריפוי באמצעות הגורם המזיק עצמו, יעורר את הנשוח להאמין שה' הוא המרפא, הוא המחיה והוא הממית, לא התרופה. זו תהיה התשובה גם לטענותיהם על האוכל הקלוקל. לא האוכל מחיה, אלא הקב"ה, המאכיל. **הרב קוק**, קושר את הנחש לממד הרוחני-ערכי של העולם. הנחש הוא שורש החטא, הפירוד והמוות של העולם, וההסתכלות בו מתקנת את החטא (שמועות ראה, פרשת חוקת עמ' 13)

נחש הנחושת השתמר במשך דורות רבים והגיע לבית המקדש, עד ימיו של חזקיהו. הוא השמידו, בין סוגי העבודה זרה שהשמיד, כי הפך לחפץ שאותו עבדו. ככל הנראה בני ישראל באופן מוטעה (כפי שניתן לראות מהמשנה) ייחסו לנחש הנחושת בעקבות הנס תכונות אלוהיות. כך מסופר (על חזקיהו): "וַתִּכְתֹּב נָחֹשׁ הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה, כִּי עַד הַיָּמִים הָהֵם הָיָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְקַטְרִים לוֹ; וַיִּקְרָא לוֹ נְחֹשֶׁתָן" (מלכים ב' י"ח, ד'). בפסוק זה נזכר הנחש ביחד עם האשרה, הבמות והמצבות, ויש שהסיקו מכאן, שמקומו, לפחות בימי חזקיהו, היה בחצר בית המקדש. המסקנה שלי היא שעבודת האילים הללו כוללת את עבודת הנחש.

חז"ל לא יכולים לקבל את המצב המתואר במקרא, בו יש אליל בצורת נחש, שהוצב במשך מאות שנים במקדש, לכן הם מקדישים משאבים רבים להסביר ולהצדיק את המצב, בפרשנות אמונית מרשימה.

תקציר: הכנעני בא להילחם בישראל ואף הצליח לשבות ממנו שבי. היהודים נודדים לאלוהים ומבקשים ממנו לנצח במלחמה. לאחר תפילתם הם משיבים מלחמה שיערה - ומנצחים. הנדר כלל כמובן השמדת כל מי שיפול לידיהם. כיוון שמלך אדום לא הרשה ליהודים לעבור דרך ארצו היה עליהם לנקוט בדרך עקיפה הארוכה יותר. היהודים מתעייפים בשל טורח הדרך ומתלוננים על אלהים ועל משה. כעונש על תלונתם שולח אלהים נחשים הנושכים והורגים רבים מבני-ישראל. לאחר שהם מתחרטים על מעשיהם ומבקשים ממשה לבקש מהאלוקים להסיר את הנחשים מהם, יוצר משה בפקודת אלהים נחש נחושת ומניח אותו במקום גבוה. כאשר אדם ננשך על-ידי הנחשים הוא מביט למעלה אל נחש הנחושת, נזכר באלוהים ומתרפא. הריטואל של הריגת אנשים מעמו חוזר על עצמו פעמיים תוך פסוקים ספורים. האל הוא אל חנון ורחום, כמובן. חז"ל מתייחסים לנושא המרתק והמסתורי של נחש הנחושת. במשנה, במסכת ראש השנה (ג', ח):

וכי נחש ממית או נחש מחיה? אלא, בזמן שישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים - היו מתרפאין, ואם לאו - היו נִימֻקִים.

המשנה מנסה להפריך טענה מוטעית שיכולה להיות מובנת מהפסוק - שהנחש עצמו הוא זה שיכול להמית ולהחיות והוא שגרם לכך שהנגפים המביטים בו יחיו. הסבר המשנה לפסוק הוא שמכיוון שנחש הנחושת היה על נס (מקום גבוה) כאשר בני ישראל הסתכלו לכיוונו למעשה הם הסתכלו לשמיים ושיעבדו לבם לאלוהים ולכן נרפאו. מי שרק הסתכל על הנחש ללא

החלה ההרשמה

לתערוכת יבול שיא

30-31.10.19

הגן הלאומי מעיין חרוד

אלו רק חלק מן החברות שכבר גילו בשנה שעברה את הפוטנציאל השיווקי הגלום בתערוכה.
הצטרף לבעלי הנסיון, התקשר והקדם להירשם!
כך תוכל להבטיח לעצמך מיקום אטרקטיבי.

עקב ביקוש
המציגים
התערוכה
תקיים יומיים

פרמה זילברמן - מנהלת התערוכה | Pzilberman@kenes-exhibitions.com | יורם טביבי 052-2773132 | ytabibi@kenes-media.com | יעקב קניאל 054-4557780

שורה ראשונה

מתוך הודעה שיקבלנו: "הפסקת החשך מל תהיה גם בשכונה של הרומנים ובחלק המערבי של שכונת הארגנטינאים". מה יותר קיבוץ גלויות מזה?

אסור

אסור להיכנס לחדר האוכל יחפים ואסור להיכנס לבריכה ללא מצי. אסור לדרוך על דשא רטוב. אסור לקטוף פרחים מוגנים ואסור להלבין פני חברים. ואסור (או לפחות לא יפה), להלשין ולאכל בפה פתוח. אסור להעתיק ואסור לשקר. אסור ללכת בלי הגיד ואסור לאחר. ובכל זאת היו כל כך הרבה דברים מותרים. עובדה – אף לא אחד מאתנו הרגיש עצמו בבית האסורים.

הצבעה גלויה – חשבונות סמויים

כשההצבעה היתה גלויה – עיני המצביעים, אלא שידם היתה מורמת – בעד – ואלה שלא הרימו אותה – נגד, היו סורקות במהירות את האנשים, מנסות ללכוד, בשבריר השנייה, מי לנו ומי לצרינו, אומדות בתוך כך את סיכוי ההצעה להתקבל או חוששים מדיהיתה. היה במבטים הכול: נגלו בהם, באחת, כל קפליה של מניפת הרגשות האנושיים: ניהול חשבונות וחיסול חשבונות ופתיחת חשבון ומקדמה על החשבון. טינה קנאה. סלידה. ציפייה. תקווה. ברגעי ההצבעה זיקקו המבטים בבהירות חדה את הרגשות האמתיים. הם עשו זאת באופן שמלים לא יכולות לעשות ההצבעה הגלויה פתחה פצעים, זרתה עליהם מלח. עיני המשתתפים בה אצו רצו אנה ואנה, לראות מי יאכזב אותם בתמיכת ואו בהתנגדותו, מי יפתיע. רגעי ההצבעה הציפו משקעי עבר, לפעמים קבעו מסלול עתידי. (מעניין לעשות ניסוי: לקיים בזו אחר זו אותה הצבעה – אחת גלויה ואחת חשאית ולבדוק האם התוצאות זהות. ניחוש? אין סיכוי)

ערב הרקדה

כשקראתי על לוח המודעות ידיעה, שבה היה כתוב כי הערב יהיה "ערב הרקדה", ידעתי. זה לא הערב שלי. לא לי הוא נועד. זה הערב של קלי הרגליים והתנועה של הפתוחים והמוחצנים ולא של הסגורים והמופנמים. ערב הרקדה היה ערב צורב. כמה רציתי לרקוד, כמה לא ידעתי. בזה אחר זה השחילו ריקודים על חוט קנאתי בהם. ערב הרקדה היה תמיד הערב של אחרים. הערב של מי שמשהו מנע ממני להיות אחד מהם. שאבתם מים בששון ממעיני הישועה. ועייני – מקור דמעה.

קבלת האחר

קבלת האחר הוא מושג מאוחר. מאוחר

מאוד. מה זה אחר? כל אחד הוא אחר כי "כל איש ואיש הוא אפיפיון קטן בוותיקן חייו" (אברהם חלפי). כל אדם הוא יחיד ומיוחד וככאלה הם צרכיו: אנושיים. כל כך פשוט (לכאורה). בשנים האחרונות, שבהן החלה גם תופעת ההדרה, ואף יוחד לה מושג מיוחד, מלה אחת כוללת בתוכה את החרמות והנידויים, ההוקעות, הסלידה והזולת והמיואס בו, לא אחת – תיעובו.

אבל יש גם הדרות רכות יותר, לא אלימות, לא גסות, ובכל זאת יש בהן משהו מכאיב. מאוד. היו בקיבוץ לא מעט ילדים שחשו על בשר – נפשם את צריבתה. יש מי מהם שהיא קועקעה בהם ונותנת רה שם עד היום, כי יש קעקועים שלא יורדים.

אני יודע וזוכר: תמיד הייתי אחר, כלומר אני, ותמיד קיבלו אותי. לא נידו, לא החרימו, לא הדירו. אני זה שיצרתי לעצמי את תחושת האחרות (וי בשורוק).

קבלת האחר אמורה להיות קבלה טבעית, מתבקשת, מעצם היותה אנושית. כאשר היא מובעת, בין השאר, בנאומי סוף שנה בבתי ספר, כהבעת משאלה, כאיחול, כתקווה – אני שואל את עצמי איך זה שהמובן מאליו, לכאורה, אינו מובן כלל וכלל, ולכן מצדיק, אולי אף מחייב, אזכור.

בדידותם

פעמים רבות רואים בבתי הקפה אנשים מבוגרים יושבים לבדם. אספרסו קצר. מר. מבט עצוב. קר ובדידותם זועקת, נואשת, אין לה קול אין לה מיתרים לפי רוט עליהם. אין להם ניגון. והם יושבים לבדם, בודדים, סביבם המולת אנשים שמדברים, אוכלים, שותים, מסמסים. חיים. והם יושבים, לבדם, כמו פסלים, אם לדייק יותר – כמו דחלילים, אשר במקום להבריק ציפורים קוראים להן בשפה אישית, חרישית, נואשת. אם רק תיגע בהם עוד פעם אחת ציפור נפשו של אדם, אולי נפשם.

פינת הילדים (המבוגרים...)

מלפנים הציץ לה ציץ,

מאחור בצבץ חריץ,

איך אין לה שום בושח,

היא כמעט לא לבושה.

שורה תחתונה

לפני הבחירות רווחת המלה "חיבורים". מרבים להשמיע אותה מי שנחשבים לחוליות היותר חלשות בשרשרת המזון הפוליטי. הם "לא פוסלים על הסף" חייבורים כאלה. מה זה אומר? מה הוא הסף הזה – לפני הבחירות או אחריהן?

בטיחות בעבודה - חובות המעביד

פועל שעבד בחברה העוסקת בשיווק חיטה, טיפס על ערימת שקים כדי לקשור שק חיטה פתוח, וכשירד נפל, איבד את ההכרה והתעורר בבית חולים. הוא תבע את החברה בטענה כי לא הדריכה אותו בביצוע העבודה אשר במהלכה אירעה התאונה

עם גרסתו בתצהיר ובטופס בל/250 שהגיש. עם זאת, בית המשפט קובע כי טענת התובע כאילו הוא נפל מגובה העולה על 2 מ', לא הוכחה ואין לקבלה. אף התובע טען בעניין זה כי נפל "מגובה של כ-2 מטרים ונהבל בגופו" והרי נוסח זה אינו שולל את האפשרות כי הנפילה הייתה מגובה הנמוך מ-2 מ'. מכאן, שאין לקבל את הטענה בדבר תחולת תקנה 5 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודה בגובה), תש"ז-2007, העוסקת בעבודות המבוצעות בגובה העולה על 2 מ'.

בית המשפט ממשיך וקובע כי בהתאם לדיון ולהלכה הפסוקה, על המעביד מוטלת חובה להדריך את עובדיו בביצוע העבודה בשיטות בטוחות, ולספק להם את הכלים והציוד הנדרש לצורך כך. כמו כן, על המעביד לנהל פנקס הדרכה בו ירשום שמות העובדים שהשתתפו בהדרכה, מועד מתן ההדרכה, סוג ונושא ההדרכה, ועוד.

בענייננו טענה הנתבעת, כי התובע הודרך בביצוע העבודה ואף הציגה "טופס רישום הדרכה", בחתימת התובע, ממנו עולה כי עבר הדרכה באמצעות המוסד לבטיחות וגיהות. אולם, בית המשפט קובע כי לא הוברר מה היה תוכן ההדרכה ומידת הרלוונטיות שלה לנסיבות התאונה, אם בכלל, מה גם שההדרכה ארכה רק שעותיים. לפיכך, הנתבעת הפרה את החובה המוטלת עליה להדריך את התובע בביצוע העבודה בשיטה בטוחה ולא הדריכה אותו בביצוע קשירת שקים בנסיבות בהן אירעה התאונה. כמו כן נקבע כי לתובע סופק סולם והוא לא הודרך להשתמש בו כדי לקשור את השק ממנו נפל.

בהתייחס לטענה כי לתובע "אשם תורם" לקרות התאונה, בית המשפט מפנה אל ההלכה לפיה רמת הזהירות הנדרשת ממעביד כלפי עובדו אינה נדרשת מעובד כלפי עצמו, ואין מקפידים עם העובד. הנטייה היא שלא להטיל אחריות על העובד הנפגע בשל 'האשם התורם', אלא במקרים ברורים, שבהם אשמו של העובד כגורם לתאונה בולט לעין. בענייננו, בית המשפט קובע כי הואיל ונדרחו טענות הנתבעת לעניין מתן הדרכה ואספקת סולם, אין להטיל על התובע כל אשם תורם לאירוע התאונה.

בית המשפט דן בנוק שנגרם לתובע וקובע כי בסך הכל, בגין כאב וסבל והפסד השתכרות, מסתכם נזקו של התובע בסך של 219,955 ₪, ממנו יש להפחית את דמי הביטוח הלאומי ששולמו לתובע כאמור. בהפרש, לרבות בהוצאות המשפט והמומחים, תישא הנתבעת.

*ת"א (שלום חי') 13-04-19435 עראף אלטורי נ' גורן הוגג בע"מ (פורסם בנבו, 18.03.2019)

*"איילת רייך - משרד עורכי דין, נוטריון וגישור" מתמחה בקיבוצים, מושבים, תאגידים, בתחום המסחרי-חקלאי-מינהלי וענף הלול על כל שלוחותיו. עו"ד איילת רייך-מיכאלי משמשת כבוררת וכמגשרת במחלוקות. *אנו מזמינים אתכם לבקר באתר האינטרנט שלנו: WWW.AYELET-RAICH.CO.IL, ולעקוב אחרינו בפייסבוק: "איילת רייך - משרד עורכי דין נוטריון וגישור".

הקיבוץ, כמעסיקם של עובדים רבים, מחויב בתשלום דמי ביטוח לאומי בגין העובדים. יחד עם זאת חשוב לזכור, כי התשלום לביטוח הלאומי לא "מגן" על הקיבוץ מפני תביעה של עובד בגין תאונה שאירעה במקום העבודה. אדרבא, אם יימצא כי הקיבוץ התרשל באופן שגרם נזק לעובד יחויב הקיבוץ (או חברת הביטוח שלו) לשפות את העובד על נזקו, כאשר התגמולים שקיבל העובד מביטוח לאומי, ככל שקיבל, יופחתו מהסכום בו יחויב הקיבוץ.

דוגמא לכך ניתן למצוא בפסק דין שניתן לאחרונה* (18.3.19) בבית משפט השלום בחיפה. באותו עניין עבד התובע כשכיר בנתבעת, חברה העוסקת בשיווק חיטה, שעורה ותוצרת חקלאית אחרת. התבואה של החברה נארוזה בשקים בגודל של 1X1 מטר אשר נקשרו בחלקם העליון באמצעות שריוול על מנת למנוע גלישת תכולתם מחוץ לשק והם הונחו במחסן לצורך העמסתם. במסגרת עבודתו עסק התובע בהכנת והעמסת השקים על המשאיות.

בכתב התביעה טען התובע כי השקים הונחו בשתי שורות צמודות במחסן. לאורך השורה הראשונה הונחו השקים "בקומה אחת" בעוד כי בשורה שמאחוריה השקים הונחו האחד על השני בשתי קומות. במועד התאונה התובע הבחין כי בשק המכיל גרעיני חיטה ומונח בשורה העליונה השריוול אינו קשור, הוא הוריע על כך לנציג החברה שנכח במקום, והאחרון ביקש ממנו לקשור אותו. לצורך כך התובע עלה על שק סמוך בשורה הראשונה אך לא הצליח להגיע לשריוול השק הפתוח ולקשור אותו, ועל-כן הוא טיפס עליו וקשר אותו. במהלך הירידה, התובע איבד שיווי משקל, נפל, איבד הכרה והתעורר בבית החולים אליו הובהל. התובע טען כי הוא נפל מגובה העולה על 2 מ', כי הנתבעת לא הדריכה אותו בביצוע העבודה אשר במהלכה אירעה התאונה וכן לא סיפקה לו ציוד ואמצעים כלשהם לביצוע עבודה, בניגוד לדיון.

מנגד טענה הנתבעת כי גרסת התובע כאילו היה עליו לקשור את השק ממנו נפל כדי למנוע גלישת תכולתו, אינה הגיונית שכן לו אמת בפיו, אזי ממילא לא ניתן היה להרים ולהניח אותו במחסן עובר לתאונה. מכל מקום טענה הנתבעת כי התובע יכול היה לקשור את השק באמצעות שימוש בסולם שהיה במקום ומשלא עשה זאת, הוא הסתכן מרצון באופן הפוטר אותה מכל חבות, ולחילופין יש להטיל על התובע "אשם תורם" בשיעור משמעותי. כן נטען כי התובע עבר הדרכות בטיחות.

יצוין כי בעקבות התאונה פנה התובע למוסד לביטוח לאומי אשר הכיר בתאונה כתאונת עבודה, קבע לתובע נכות זמנית וצמייתה, וכן שילם לו תגמולים בסכום כולל של 98,419 ₪.

בפסק דינו מבהיר בית המשפט כי עדות התובע הותירה עליו רושם אמין והיא משתלבת

074-7457405

יבול שיא

הזמן הירוק

קו לחושב

הרפת והחלב

הלוח הירוק

הלוח המופץ בכל הקיבוצים

דרושים

למלון עין גדי בקיבוץ עין גדי דרושה/ה

מנהל/ת אחזקה

למשרה מלאה

- דרישות התפקיד: נסיון באחזקה בבתי מלון
- תעודת חשמלאית - חובה
- כל תעודה נוספת - יתרון

מגורים במקום

קו"ח למייל: yifata@ein-gedi.co.il

לקיבוץ אלמוג (20 דקות מירושלים) דרושה/ה

מנהל/ת עסקים וכספים

נסיון בתפקיד דומה - יתרון

קו"ח למייל: enosh@almogan.co.il

למרססי דגניה דרושה/ה

איש/אשת מכירות שטח

למכירת מכונות חקלאיות בתחום הריסוס

- ניסיון מוכח של לפחות 5 שנים במכירת ציוד טכני ומיכון חקלאי.
- השכלה טכנית - יתרון
- מוכנות וזמינות לשעות עבודה מרובות ונסיעות ברחבי הארץ.
- ניסיון במכירות בשוק החקלאי.

קו"ח למייל: noaba@degalia-ind.com

למערכת החינוך לגיל הרך

בקיבוץ נחשונים דרושה/ה

גנן/ת לגילאי לידה-3

ניסיון בהובלה וניהול צוות.

ניסיון והיכרות עם החינוך הקבוצי-יתרון!

לפרטים, ליהי: 052-3878940

קו"ח למייל: m.hinuch@nachshonim.org.il

לאוהבי הטבע, טיול של 12 ימים

לשמורת בקוסטה ריקה.

יציאה ב-27/1/20. טיול מקסים

במחיר מדהים.

לפרטים: תמר - 050-7541456.

תרומת ציוד

למשק חקלאי שניזוק קשה

בשריפה במבוא מודיעים נדרשת

תרומת ציוד חקלאי דחופה.

לפרטים http://tiny.cc/mmfire

דיוור להשכרה

יחידת דיוור מקסימה בניית שבשרון

(קרוב לכביש 6 ול-531)

כניסה נפרדת, חניה,

השכרה מלאה/חלקית

טל. 0547915522 רחלי

הכרזות

משרד הכרזות רעות לאיכותיים/ת

במשרדי ניתן להכיר בני זוג

ששואפים להיות מאושרים.

חוקים/ת גרשים /ת אלמנים/ת

אתם אלה שהשליטה המלאה על

חייכם להגשים שינוי משמעותי

בחייכם, זמן לחייכם אושר, אל

תשארו לבד. רכזו את החשיבה

שלכם בחשיבה חיובית לצור שינוי

משמעותי בחייכם. להיות מאושרים,

להכיר ב/ת זוג לחיים לקצר את

התהליך בעזרת נצור שינוי משמעותי

בחייכם ונגיע למטרה.

מומחית להכרזות: הורים מודאגים

שילדיהם לא מצאו עדיין זוגיות

כלבם. המאגר מהצפון עד לדרום

כולם נבדקים על ידי תעודת זהות

לפרטים: מנהלת המשרד רעות

הכרזות 052-4403890

כתובתי באינטרנט

www.rdatihg.co.il

72 ג' נאה איש שיחה, אקדמאי,

אינטלגנט מעניין מקיבוץ בצפון, מעוניין

להכיר חברה לחיים מעניינים, אשת

שיחה, נעימה, לבית לחברות כנה

ואמיתית לפרטים: 052-8342997

45 רווקה נאה אינטלגנטית נראת

צעירה לגילה עם תכונות אופי טובות

מנהלת בטיק, מעוניינת להכיר רווק נאה

מעניין עם תכונות אופי טובות וכונות

רציניות לנשואן למתאימים בלבד

לפנות למייל: 053-9115431

65 ג' מקיבוץ נאה תכול עיניים איש

שיחה מעניין רגיש כנה ואמיתי עם

אישיות נעימה עם המון כוונות טובות

ורצון טוב נתינה עם פרטן מעוניין להכיר

חברה לחיים אשת שיחה לבית חובבת

טיולים

לפרטים 054-2401174

קראוונים

מכירת חיסול! אתר קרואונים במחירים

מפתיעים ומיוחדים. 052-2796686

*צימרים זריחה בגליל 052-2358554

טיולים לחו"ל

טרק רגלי פאדום - דארצ'ה, באזור

לאדאק (בהימלאיה ההודית)

17 ימים, יציאה: 21/7/19

טיול לטיבט - טיול חוצה הימלאיה בעת

פסטיבל השטון.

16 ימים, יציאה: 23/8/19

לפרטים: איתי שביט - 050-5755200

או "עולם אחר" - 1-700-708-999

www.awt.co.il

בוסניה הרצוגובינה

18.9 - 26.9.19 פנינה יפה ומרתקת

שמורות טבע, חגיגת מפלים ונהרות.

ערים - סריבו ומוסטאר

בונקר אטומי של טיטו

הדרכה - נדי אורמין (יטבתה)

054-9798247

חברת "אדמה" adama.co.il

03-6447888

רוצה לפרסם?

שטח זה יכול

להיות שלך!

לפרטים

074-7457405

הלוח שיתן לך צבע בחיים!
טל: 073-2369058

הלוח הירוק

רוצה עגל ירוק?
פרסם היום בלוח הירוק!

מחפש עובדים?
רוצה למכור/לקנות?
אתה חייב לעצמך

עיתיד ירוק בלוח הירוק!

השבועון היחיד של כל הקיבוצים, העוסק בכל הנושאים
הרלוונטיים לחברי הקיבוצים ומופץ בכל יום חמישי, לכל הקיבוצים
בארץ.

סקר TGI קובע: "הדף הירוק" הוא העיתון הקריא והמוביל בקיבוצים.

השבועון היחיד בארץ העוסק בכל הנושאים הרלוונטיים
לחברי המושבים ומופץ בכל יום חמישי ב-40,000 עותקים לכל
המושבים בארץ.

יבול שיא - מגזין חקלאי מקצועי, איכותי ומהודר, העוסק בתחומי
החקלאות המתקדמת ומופץ בדיוור ישיר ב-10,000 עותקים
לכל החקלאים, מוסדות וארגונים העוסקים בענף זה בקיבוצים
ובמושבים.

פרסום בעיתונים אלו יהווה עבורך מנוף להרחבת פעילותכם בסקטור הקיבוצי ומושבי.
"הלוח הירוק" - חשיפה ממוקדת בקרב עובדים פוטנציאליים בעלי
ידע ונסיון בתחום עיסוקך.

להצעה פרסום פנה אלינו בטל: 074-7457405
או במייל: ttova@kenes-media.com

יבול שיא

הזמן הירוק קו לחושב

073-2369058

קבלן כריתה, עקירה וריסוק

● קונה ליצי בוגר להעתקה

● כריתה ועקירה של פרדסים ומטעים

● מגרש מאושר משרד החקלאות

● עקירה וריסוק עצי תמר ודקל

● ריסוק של מטעים מול מענק

● חורשות, ברוש ואקליפטוס

● מחפש מטעים, זית ופרדסים

054 580 17 24

www.hazait.co.il